

Na Planini pri Kranju raste eno največjih novih stanovanjskih naselij. Foto: F. Perdan

Leto XXIX. Številka 68

Ustanovitelji: občinske konference SZDL Jesenice, Kranj, Radovljica, Škofja Loka in Tržič – Izdaja CP Glas Kranj. Glavni urednik Igor Slavec – Odgovorni urednik Albin Učakar

GLAS

G A S I L O S O C I A L I S T I Č N E Z V E Z E D E L O V N E G A L J U D S T V A Z A G O R E N J S K O

Novi diplomanti ekonomske fakultete

Kranj, 30. avgusta – V banketni dvorani hotela Creina je dekan ljubljanske ekonomske fakultete dr. Gregor Počkar podelil diplome petnajstim diplomantom prve stopnje. Vsi so študirali ob delu. Studij ekonomije že več let organizira v Kranju ljubljanska ekonomska fakulteta v sodelovanju s kranjsko delavsko univerzo.

Včeraj so podelili diplome že tretji skupini diplomantov. Do sedaj jih je prejelo že 32 študentov. Pričakujejo pa, da bo letosno jesen diplomiralo na prvi stopnji še najmanj 10 študentov.

Zanimanje za študij ekonomije iz

leta v leto narašča. Zato sta se ekonomska fakulteta in kranjska delavska univerza že lani odločili organizirati tudi študij na drugi stopnji. V preteklem šolskem letu je bilo v tretjem letniku nekaj več kot dvajset študentov, letos pa pričakujejo enak vpis. V vseh letnikih je vpisanih več kot 250 študentov.

Močno je porastel tudi vpis v prvi letnik. Letos se je že vpisalo več kot 50 študentov, vendar vpis še ni končan. Pomembno je tudi to, da je osip zelo majhen in tudi trajanje študija ni dosti daljše od študija na šolah, ki jih obiskujejo redni študenti.

L. B.

Ob začetku novega šolskega leta

Pravzaprav bi o poklicnem usmerjanju kazalo pisati ob koncu šolskega leta. Zaradi izrednih težav, ki so jih imeli lanski osmošolci pri vpisovanju v srednje, zlasti štiriletnje šole, se bomo ob vprašanju poklicnih odločitev mlade generacije, ki je odrasla oziroma šole, še enkrat ustavili. Hkrati s prepričanjimi srednjimi – štiriletnimi šolah so namreč srednje – poklicne šole ostajale na pol zasedene. Samo na Gorenjskem je bilo pred enim mesecem v poklicnih šolah še več sto prostih mest, pa tudi nekatere štiriletnje šole nimajo vseh klopi polnih.

Premajhen odziv mladih za šolanje na srednjih poklicnih šolah je prav gotovo v prvi vrsti povezan z mišljencem staršev in s tem tudi mladine, da dalje šolanje oziroma določene šole izobražujejo za poklice, v katerih »ni treba delati«. To se pravi da ni treba fizično delati, da delo ni umazano in, da se dela v »pisarni« in podobno. Zato je postala toliko bolj pomembna šolska vzgoja in poklicno svetovalna dejavnost. Vse kaže, da šole še ne posvečajo poklicni vzgoji takšne pozornosti, kot bi bilo treba. Obiski poklicnih svetovalcev, ki so največkrat omejeni na nekaj testov in pogovorov, prav gotovo ne morejo narediti vsega.

Zato je šolska vzgoja toliko bolj pomembna. Predvsem bi morala v mladih ljudeh vzbudit zavest, da je vsako delo častno, da je delo temeljni pogoj razvoja in obstoja slehernega posameznika in družbe kot celote. Njena naloga je vzgajati učence, da bodo čutili potrebo za delom, ki bo dajalo njihovemu življenju smisel ter jim bo omogočalo družbeno uveljavitev in ugled.

Prav tako bi se moral pri vzgoji in usmerjanju v poklice naslanjati na načelo naše samoupravne družbe, da je osebni dohodek rezultat osebnega dela. To bi pri pravilno oblikovanem podajanju prav gotovo lahko vplivalo na poklicne odločitve. Prav gotovo pa se učenci ne bi toliko odločali za določene poklice, ki trenutno kažejo največjo perspektivo, temveč za tiste, za katere imajo največjo sposobnosti in v katerih bodo lahko dobro in tudi z veseljem delali. Več bi bilo potrebno narediti tudi za zagotavljanje možnosti izobraževanja ob delu in omogočiti mladim ljudem, da takoj po končani šoli poklicne smeri izpopolnjujejo svoje znanje.

Seveda pa vsega ne more narediti le šola. Precej sprememb bo potrebnih tudi v sistemu nagrajevanja v delovnih organizacijah. Povsed, izjeme so redke, še vedno največ velja formalna izobrazba. Prevlekle so tudi razlike med kvalificiranimi delavci in tehniki, čeprav imajo slednji le eno leto več. Zlasti pa so kvalificirani delavci v slabšem položaju pri napredovanju.

Osnovo za boljše nagrajevanje po delu daje tudi nov zakon o združenem delu, katerega osnutek smo že imeli v javni razpravi. V njem piše, da se osebni dohodek delavca oblikuje po rezultati njegovega dela in po njegovem osebnem prispevku, ki ga je dal s svojim živim delom in gospodarjenjem z družbenimi sredstvi kot s svojim minulim delom, k povečanju dohodka temeljne organizacije v skladu s povečanjem produktivnosti dela. Dokler pa je skoraj tri četrtine osebnega dohodka odvisnega od formalne izobrazbe, delovnega staža kot računskega obračuna za minulo delo in drugih dodatkov, ne moremo govoriti o delitvi po rezultati dela. Dober kvalificiran delavec lahko s svojim delom več prispeva k dohodku temeljne organizacije kot slab inženir. Vendar zato ne bo bolje nagrajevan. Seveda pa tudi formalne izobrazbe ne gre podcenjevati. Morale pa bi skladno s stopnjo izobrazbe rasti tudi zahtevnosti in odgovornosti.

Odgovor na vprašanja, zakaj se osmošolci težko odločajo za poklicne šole, bi lahko iskali tudi v usmeritvah delavcev, ki se šolajo ob delu. Veliko delavcev, ki že imajo poklicno izobrazbo, se ne odloča za nadaljevanje šolanja oziroma usposabljanja v svojem poklicu, temveč se usmerjajo na razne komercialne, ekonomske, kadrovske in druge podobne poklice, za katere dovolj kadra pride že iz rednih šol. Zakaj, najbrž ni potrebno razglabljati...

Iskrini jubileji

Iskra, pionir naše elektronike in slovenski proizvodni gigant, ki v 65 temeljnih organizacijah združenega dela v Sloveniji združuje 30 tisoč delavcev, letos praznuje 30-letnico. Ta jubilej bodo prihodnji teden še posebno slovensko proslavili v Iskri-Elektromehaniki Kranj. Hkrati pa bodo v Iskri-Mehanizmu Lipnica proslavili 20-letnico in v Iskri-Instrumenti Otoče 15-letnico. Ob jubileju omenjenih treh kolektivov bodo od 6. do 10. septembra različne prireditve.

V ponedeljek, 6. septembra, ob 13.45 bodo v avli Tovarne telekomunikacij na Laborah odprtli razstavo likovnih umetnikov Iskre, v sejni sobi tovarne na Laborah pa razstavo fotografij. **V torek, 7. septembra,** ob 19.30 pa bo v dvorani tovarne telekomunikacij na Laborah koncert Akademskoga pevskega zbora Tone Tomšič iz Ljubljane.

V sredo, 8. septembra, ob 13. uri bo v tovarni Iskra-Mehanizmi v Lipnici zbor delovnega kolektiva ob 20-letnici tovarne s kulturnim programom in otvoritvijo novih proizvodnih prostorov. Ob 17. uri pa bodo v sejni sobi tovarne telekomunikacij na Laborah predvajali filme kino kluba Iskre o delu in življenju Iskrašev.

V četrtek, 9. septembra, ob 12. uri bo zbor delovnega kolektiva Iskra-Instrumenti Otoče s kulturnim programom ob 15-letnici obstoja tovarne, ob 19.30 pa bo v dvorani Tovarne telekomunikacij na Laborah predstava J. Osborna Ozri se v gnev u izvedbi Akademije za gledališče, radio, film in televizijo.

V petek, 10. septembra, ob 16. uri pa bo v dvorani Tovarne telekomunikacij na Laborah slavnostno zasedanje delavškega sveta Iskra-Elektromehanike ob 30-letnici obstoja tovarne. Poleg kulturnega programa bodo na svečanosti podelili tudi značke jubilantom.

A.Ž.

Ukrepi zaradi črnih gradenj

RADOVLJICA – Na zadnji seji 19. avgusta je izvršni svet radovljiske občinske skupščine sprejel več ukrepov glede črnih gradenj počitniških hišic. Pravil je tudi program predvidenih nadaljnjih ukrepov v občini. O tem in pa o poročilih urbanistične inšpekcijske oddelki za urbanizem, gradbene in komunalne zadeve ter varstvo okolja in o poročilu sodnika za prekrški bodo člani izvršnega sveta občinske skupščine in delegati družbenopolitičnega zbora radovljiske občinske skupščine razpravljalji danes (31. avgusta) popoldne na skupni seji.

Glede na poročila in predložene sklepe je moč pričakovati, da bo na skupni seji o črnih gradenjih počitniških hišic v radovljiski občini sprejetih vrsto konkretnih ukrepov.

A.Ž.

Kranj, torek, 31. 8. 1976

Cena: 2 dinarja

List izhaja od oktobra 1947 kot tednik, od januarja 1958 kot poltednik, od januarja 1960 trikrat tedensko, od januarja 1964 kot poltednik ob sredah in sobotah, od julija 1974 pa ob torkih in petkih.

Gorenjski brigadirji so letos pomagali graditi cesto in vodovod v Suhi krajini in na Kozjanskem, graditi cesto v Brkinih in obnavljati Posočje. V sklopu ljubljanske brigade pa so se udeležili tudi akcije Morava 76. Na sliki je skupina brigadirjev brigade Kokrškega odreda, ki so sodelovali na delovni akciji Suha krajina 76. – Foto: F. Perdan

Brigadirji so se poslovili

V soboto in v nedeljo so bile sklepne slovesnosti ob zaključku petih delovnih akcij v Sloveniji. Brigadirji so se poslovili v Planini pri Sevnici, v Prevolah v Suhi krajini, v brkinih Tatrah, v Dornavi pri Ptiju in v Brdicah pri Kožbani. Zvezna akcija Posočje 76 pa se bo iztekel 19. septembra v Zaročšču pri Kobariču. Hkrati z mladinskimi delovnimi akcijami na slovenskih tleh, so se iztekle tudi druge velike delovne akcije v Jugoslaviji.

V dobrih dveh mesecih je na zveznih in republiških delovnih akcijah v Sloveniji 3.600 brigadirjev premetalno na tisoče kilometrov primarnih vodovodnih cevi, gradilo ceste, kopalo jame za telefonske in električne drobove ter pomagalo povsod, kjer so bili prebivalci pomoči najbolj potrebnim; v Suhi krajini, kožbanskem kotu, Brkinih, v porušenem Posočju in do nedavnegozapobljenem Kozjanskem.

Na zvezni akciji Kozjansko 76 je sodelovalo 800 brigadirjev organiziranih v 18 brigad in specializiranih brigadi Rdečega križa. Pri urejanju cest in vodovodov ter drugih delih so postorili za 4,8 milijona dinarjev del, kar je skoraj trikrat več, kot so znašali stroški bivanja brigad na Kozjanskem.

V Tatrah je bil letos sedež republike mladinske delovne akcije Brkini 76. V starih izmenah je sodelovalo več kot 500 brigadirjev, ki so opravili več kot 52.500 normativnih ur in naredili nič koliko »udarniških« akcij. Zgradili so 4 km nove ceste, popravili obstoječo cesto in pripravili telefonsko traso. Tudi brigadirji, ki so gradili vodovod v Suhi krajini so v celoti izpolnili obveznosti. 580 brigadirjev iz vse Slovenije in iz nekaj pobratenih srbskih občin je položilo in uredilo več kot 10 km primarnega vodovoda, pomagali pa so tudi pri popravilu cest in pripravi terena za napeljavo telefona.

Iztekla se je tudi mladinska delovna akcija Slovenske gorice 76. Mladi iz različnih krajev Slovenije, Srbije in brigadirji iz Zvezne republike Nemčije so pri napeljavi vodovoda opravili delo vredno skoraj dva in pol milijona dinarjev.

V Kožbanskem kotu pa je 320 mladincev skupaj z vojaki gradilo vodovod. Čeprav je bilo delo težko,

SPECERIJA
BLEĐ

Naročnik:

Tito sprejel La Pasionario

Predsednik zveze komunistov Jugoslavije Josip Broz Tito je z ženo Jovanko v soboto na otoku Vangi sprejel predsednico komunistične partije Španije Dolores Ibarruri. V daljem in prijateljskem pogovoru sta predsedniki posvetila posebnu pozornost aktualnemu razvoju položaja v Španiji in boju naprednih sil za demokratizacijo in družbeni napredki. Ugotovila sta, da je pri tem izrednega pomena legalizacija KP Španije. Pozitivno sta ocenila tudi dosedanje razvoju odnosov med obema partijama ter se dogovorila o nadaljnjem razvijaju stikov.

Nafta na Braču?

Zagrebski Naftaplin se pravljiva na vrtanje na otoku Braču. Delati bodo začeli v prvih mesecih prihodnjega leta. Stroje bodo dobili v ZDA. Strokovnjaki Naftaplina učenjujejo, da bodo vrtine segale v globino 600 metrov, kar bo najgloblja vrtina v Jugoslaviji. Dela bodo veljala okoli 60 milijonov dinarjev.

Cementna bo dovolj

Leta 1978 bo začela cementarna v Trbovljah graditi peč za proizvodnjo cementa z zmogljivostjo 1000 ton. Nove peči bodo končane tri leta kasneje in bodo proizvajale milijon ton cementa letno. Cementarno Anhovo pa bodo krite potrebe v Sloveniji do leta 1985. Tako je pričakovati, da tega dragocenega gradbenega materiala ne bo manjkalo.

Brigada iz Srbije

Na zvezni mladinski delovi akciji Posušje 76 je začela delati tudi brigada iz Srbije. Brigada se imenuje Osmi avgust - mlači gradbenik Srbije. V njej so visokokvalificirani in kvalificirani zidarji, tesari in električarji.

Dražja svinjin

Zaradi nenehnega pomanjkanja svinjskega mesa, so se predstavniki klavniške industrije odločili, da bodo zvišali vrednost tako imenovane mesne enote svinjskega mesa za 0,60 do 0,70 dinarjev. Tako bo sedaj poprečna odkupna cena, ki jo bodo klavnice plačevali rejecem, znašala 21 dinarjev za kilogram. Tu pa je še vedno premalo za rentabilno rejo.

Ugodni penzioni

Nekateri hoteli v Poreču in Vrsaru, ki jim je veliko do tega, da bi privabili v takoj imenovani mrtvi sezoni na morje čim več domaćih gostov, so se letos odločili, da bodo povabili upokojence. Cene penzijskih storitev so za upokojence občutno nižje kot za druge goste. V prvi polovici septembra bodo cene penziona za upokojence v hotelih A kategorije znižali na 105 in v hotelih B kategorije na 85 dinarjev.

Zaprli kmetijski sejem

V soboto so v Gornji Radgoni zaprli štirinajsti pomurski kmetijski sejem. V desetih dneh si ga je ogledalo sto tisoč obiskovalcev, kar je znatno več kot lansko leto. Na njem je razstavljal prek tristo domaćih in tujih proizvajalcev kmetijske mehanizacije in prehrambenih izdelkov.

SPREMENJEN PROMETNI REŽIM NA JESENICAH — Od četrtega, 26. avgusta, je na Jesenicah spremenjen prometni režim. Promet v smeri Kranja poteka po magistralni cesti do gimnazije nato po Cesti Viktorja Kejžarja in se ponovno vključi na že rekonstruirani del ceste — Cesto železarjev — pri gostišču Lasan.

Na odsek ceste — od križišča Ceste Viktorja Kejžarja z Delavske cesto — je promet enosmeren vse do Gasilskega doma oziroma spodnjega vhoda v Železarno.

Promet v smeri Kranjske gore in državne meje teče po sedanji obvoznici, semaforji pa so odstranjeni. Na odsek te ceste je promet enosmeren le na razdalji 600 m — od križišča za Javorinski rovt do začetka naselja Straža. Promet poteka brez zastojev v obeh smereh. — L. M. — Foto: B. B.

Praznik krajevne skupnosti Gorje

Gorje — Področje Gorij se razteza zahodno od blejske kotline na rahli vzpetini in poprečni nadmorski višini 600 metrov. Raztresene vasi, ki tvorijo današnjo krajevno skupnost (kar deset jih je), so položene vse do obronkov mogočnih gozdovnih masivov Mežakle, Radovne in Pokljuke. V teh vseh živi 2800 prebivalcev, ki so povezani s 33 kilometri za zdaj še bolj slabih makadamskih cest.

Med obema vojnoma so se prebivalci na tem območju preživili s kmetijstvom, drvarjenjem in prevozom lesa s Pokljuke in Mežakle.

Redki so bili stalno zaposleni na Konovi in Mulejevi žagi (današnja obrata na rečici podjetja LIP Bled). In še bolj redki so bili, ki so delali v kranjski industrijski družbi (KID) oziroma v današnji jeseniški železarni. Posebno hudo in težko je bilo med gospodarsko krizo oziroma od 1929. do 1931. leta, ko so mladi, močni in zdravi fantje delali na cestah izmenično vsak teden le toliko, da so dobili nekaj koruzne moke; denarja pa sploh niso poznali. To so bili časi, ko kmečkih poslopij niso obnavljali in modernizirali.

Bila pa je takrat v Gorjah živahnja kulturna in prosvetna dejavnost. Imeli so močno pevsko društvo, tamburaški zbor, dve vrsti odličnih telovadcev, močni igralski skupini, godbo na pihala, gasilsko društvo in planince.

Ob vdomu okupatorja v našo deželo so Gorje dale 26 prvorodorcev. Danes jih živi le še pet. Kmalu so se na

Srečanje invalidov

Škofja Loka — Društvo invalidov je pripravilo v soboto že tradicionalno srečanje težjih invalidov iz škofjeloške občine. Invalidi so se zbrali pri Potočniku v Rovtu v Selški dolini. Prijazna lastnica kmečkega penzionja jim je najprej pripravila malico, potem so jim člani društva invalidov razkazali okolico in se z njimi pogovarjali o težavah, ki jih spremljajo. Proti večeru so se invalidi vrnili domov. — J. Ambrožič

Prispevki za mrliske vežice

Jesenice — Julija in avgusta se je sklad za izgradnjo mrliskih vežic na Blejski Dobravi povečal za 24.400 dinarjev. Franc Košir je prispeval 1.000 dinarjev, Stane Vovk pa 1.200 dinarjev. Delovne organizacije v tem času niso poslale denarja. Znanejsa pa so bila v tem času vplačila krajenskih skupnosti od prodanih vrednostnih bonov. Krajevna skupnost Plavž je vplačala 21.360 dinarjev, krajevna skupnost Podmežaklja pa 840 dinarjev. Krajevna skupnost Javornik — Koroška Bela je namesto venca na grob Cvetku Praprotniku prispevala 500 dinarjev.

Kranj

Na 110. redni seji se bo danes (31. avgusta) dopoldne sestal izvršni svet kranjske občinske skupščine. Na seji bodo med drugim sklepalni o najetju posojila za asfaltiranje cest po programu financiranja načrta sredstev za vzdrževanje, rekonstrukcijo in gradnjo javnih cest za letos in o osnutku odloka o poprečni gradbeni ceni stanovanj in poprečnih stroških komunalnega urejanja zemljišč na območju kranjske občine. Na dnevnem redu je tudi več premoženskopravnih in kadrovskih zadev in razprava o davčnih olajšavah zaradi posledic suše v občini.

A. Z.

Radovljica

Ta teden se bo na rednih sejih sestalo šest občinskih odborov sindikata delavcev v radovljški občini in sicer: občinski odbor sindikata delavcev gradbeništva, občinski odbor sindikata delavcev tekstilne industrije, občinski odbor sindikata delavcev kmetijstva in živilske industrije in občinski odbor sindikata delavcev lesne industrije in gozdarstva. Na vseh sejih odborov bodo ocenili javne razprave o osnutku zakona o združenem delu in sprejeli delovne programe za jesensko obdobje.

A. Z.

D. S.

Danes (31. avgusta) bo seja izvršnega sveta skupščine občine Škofja Loka, na kateri bodo pregledali in analizirali rezultate gospodarjenja v prvem polletju letosnjega leta, pregledali realizacijo dakov prispevkov, taks in drugih obveznosti v prvem polletju letosnjega leta ter razpravljali o nekaterih kadrovskih vprašanjih.

D. S.

V občini je o osnutku zakona o združenem delu doslej razpravljalo šest organizacij združenega dela. Razprav se je od 13.000 zaposlenih udeležilo 11.830 zaposlenih, kar predstavlja 91 odstotkov. Ko so obravnavali osnutek zakona o združenem delu, so razpravljali tudi o samoupravljanju in o gospodarskem stanju v organizacijah. V občini pa so o osnutku zakona o združenem delu spregovorili tudi v vseh krajevnih skupnostih, medtem ko razprav niso organizirale nekatere samoupravne interesne skupnosti.

D. S.

40-letnica velike tekstilne stavke

Stavka je bila velika šola delavstva

TRŽIČ, 26. AVGUSTA — Tržiški tekstilni delavci — delavci Bombažne predilnice in tkalnice so se spomnili dogodkov izpred 40. let — velike stavke tekstilnih delavcev, ki je zajela vso Slovenijo. Stavka je izbruhnila 20. avgusta malo pred drugo uro v Kranju, 26. avgusta pa so se stavkajočim pridružili tudi tržiški tekstilni delavci.

Ta pot delavci v tržiški tkalnici niso prvič stavkali. 21. junija 1919. leta so stopili v solidarnostno stavko, ki je bila organizirana v okviru mednarodnega stavkovnega gibanja. Druga večja stavka je bila v BPT organizirana leta 1921. Delavci so stavkali zaradi neznotin razmer v katerih so delali in živeli. V svojih zahtevah so uspeli in takratno vodstvo je moralno izboljšati pogoje dela in pristati tudi na 20-odstotno povišanje mezd oziroma na draginjski dodatek, ki je znašal petino meseca.

Ta pot delavci v tržiški tkalnici so prvič stavkali. 21. junija 1919. leta so stopili v solidarnostno stavko, ki je bila organizirana v okviru mednarodnega stavkovnega gibanja. Druga večja stavka je bila v BPT organizirana leta 1921. Delavci so stavkali zaradi neznotin razmer v katerih so delali in živeli. V svojih zahtevah so uspeli in takratno vodstvo je moralno izboljšati pogoje dela in pristati tudi na 20-odstotno povišanje mezd oziroma na draginjski dodatek, ki je znašal petino meseca.

Stavka je v Tržiču trajala od 26. avgusta do 9. septembra. Zanje je značilno, da se je začela teden dni kasneje kot v Kranju, bila pa je izredno dobro organizirana in se ni končala z nasilno izpraznitvijo tovarne.

Delavci Bombažne predilnice in tkalnice, so na četrtekovem zboru poudarili, da je imela stavka leta 1936 velik političen pomen, saj je pretresla temelje tedanje kapitalistične ureditve. Bila je velika šola delavstva, ki je v njej prvič uporabilo nove oblike sindikalne borbe in sicer je povsod zasedlo tovarne in tako preprečilo stavkokazom in podjetnikom, da bi onemogočili stavko. Številni delavci, ki so se izkazali v stavki, so se kasneje izkazali tudi v NOB. Iz Bombažne predilnice in Tkalnice v Tržiču je odšlo v partizane kar 120 delavcev in številni med njimi se niso vrnili. Tisti pa, ki so ostali, so se takoj po vojni zavzeli za napredek in razvoj tovarne. Prva v najtežja povojska leta so dala v BPT številne udarne in racionalizatorje in takrat se je pokazala tradicija borbenega tržiškega delavstva. L. Bogataj

Več denarja za stanovanja

Škofja Loka — Na zadnji seji koordinacijske komisije za stanovanjsko politiko pri občinskem sindikalnem svetu v Škofji Lobi so člani komisije spregovorili tudi o predlogu za združevanje sredstev za stanovanjsko gradnjo v škofjeloški občini. Sedanji sistem zbiranja denarja za stanovanjsko gradnjo je namreč zasnovan na tekočem izdvajaju sredstev iz bruto osebnih dohodkov. Višino teh sredstev dočažejo temeljne organizacije združenega dela na osnovi samoupravnih sporazumov v okviru občine in ne morejo biti manjša od šestih odstotkov od bruto osebnih dohodkov. Anketa v delovnih organizacijah škofjeloške občine pa je pokazala, da bi bile le-te prizadane za stanovanjsko gradnjo izdvajati celo po 7,5 odstotka. To namreč za gospodarstvo še ne bi bila prevelika obremenitev.

Člani komisije pa so tudi ugotovili, da zbrana sredstva doslej žal niso bila namenjena za reševanje stanovanjskih problemov, pač pa so jih gospodarske organizacije namenjale za obratna sredstva. Tudi predsedstvo škofjeloškega sindikalnega sveta je prav tako mneganje, da bi morala biti vsa sredstva uporabljena strogo namensko. Organizacije združenega dela, ki pa, denarja ne bi uporabljale za stanovanjsko gradnjo, pa naj bi sredstva združevale pri samoupravnih skupnosti v občini. Vsaka organizacija združenega dela bo sedanji predlogu pri deljevanju stanovanj udeležena s 5 odstotki lastnih sredstev, ki bodo ostala združena pri samoupravnih skupnosti. Vsak predstavnik stanovanja pa naj bi pri samoupravnih skupnosti vrednosti stanovanja, vendor na manj 4000 din. Ta vsota bi se »občuna« po izselitvi s posebnim odbitkom za beljenje in druga popravila, ki bi bila potrebna pred vsemi nove stranke.

Glede na to, da bo v škofjeloški občini potrebljeno rešiti tudi problem usmerjenega izobraževanja, so Škofjeločani začeli razmišljati, da bi morda za stanovanjsko gradnjo kazalo nameniti 6,5 odstotka denarja od bruto osebnih dohodkov, preostali odstotek sredstev pa bi namenili za pripravo usmerjenega izobraževanja. Ce bi dosledno izkoristili vsa sredstva namenjena za stanovanjsko gradnjo, bi bila le-ta precej

63 novih vpisnikov posojila za ceste

Jesenice — V minulem tednu je v Železarni vpisalo posojilo za ceste 63 delavcev v skupnem znesku 53.200 dinarjev ali poprečno 844 din na vpisniku. Skupaj je do sedaj vpisalo v Železarni posojilo za ceste 5.327 delavcev, kar pomeni, da se je poziv na vpis odzvalo 85 odstotkov zaposlenih. Vpisali so 8.916.500 dinarjev posojila.

J. Govekar

Problematika slovenske obutvene industrije

Kako najbolje organizirati izobraževanje

Tržič — Okrogla miza, ki jo je pretekli teden v tržiškem Peku organizirala poslovna interesna skupnost Združenje slovenske obutvene industrije, je opozorila na številne probleme in pozitivne plati te gospodarske panoge z bogato tradicijo. Čevljariji že leta plodno sodelujejo in se zadnje čase tudi uspešno dogovarjajo za skupno in usklajeno delo. Tako se uspešno dogovarjajo o zaposlovanju, ki naj bi se predvsem zaradi že zgrajenih in nezasadenih zmogljivosti povečevalo za 2,7 odstotka, v večjih kolektivih pa stopnja sicer ne presega enega odstotka, o rasti proizvodnje, ki naj bi v tem srednjeročnem obdobju dosegla 10 milijonov parov, izravnavi izvoza z uvozom, investicijah ter sodelovanjem z usnjarsko industrijo in drugimi dobavitelji surovin. Precejšnje vrzeli se pojavljajo tudi pri inovacijski in izumiteljski dejavnosti, ki jo je predvsem republiška raziskovalna skupnost pripravljena še bolj podpreti.

Pomembno področje, kjer slovenska obutvena industrija že leta in leta ubira skupna pota, je izobraževanje. Na to pot so jo prigneale potrebe po strokovnih ljudeh. Pomanjkanje se je pojavljalo predvsem med letoma 1955 in 1960. V Domžalah so se rodili zametki izobraževanja kadrov za obutveno industrijo. Šola je nastajala tudi v Kranju. Leto 1968 je rojstno leto Tehnične čevljarske šole, katere financiranje je spočetka sponzorilo le na rameni čevljarskih organizacij združenega dela in šele leta 1969 prešlo pod okrilje izobraževalne skupnosti SRS. Pet generacij je končalo šolo, število diplomantov pa je že preseglo 100.

Težave so se pojavljale tudi pri izobraževanju poklicnih kadrov. Pred ustanovitvijo šole v Kranju, ki je bila še leta 1972 vključena v republiko izobraževalno skupnost, je bil izobraževalni center le v Zireh. Veliko mladih je že prestopilo pragove obeh šol. Že sedaj kaže razmisljati, kje in kako v prihodnje organizirati izobraževanje za obutveno industrijo in kako le-tega vključiti v usmerjeno izobraževanje. Predlogov je sicer več, vendar je najutemeljenejši tisti, ki predvideva oblikovanje dveh centrov in sicer bi služil prvi obutveni industriji, drugi pa bi izobraževal ljudi za usnjarskogalanterijski smer. Vzpredno s tem bo treba skrbeti tudi za študija na višji ali visoki stopnji.

Financiranje šolstva za obutveno industrijo ni rešeno. Čeprav je bila lani oblikovana posebna izobraževalna skupnost za to panogo, sloni financiranje šolstva večinoma na ramenih organizacij združenega dela. Izobraževalna skupnost daje le 42 odstotkov potrebnega denarja, 58 odstotkov pa ga morajo zagotavljati organizacije združenega dela. Razmerje ni ugodno, posebno če ga primerjamo z izobraževanjem v nekaterih drugih panogah. Agročivilstvo dobi na primer od skupnosti za potrebe šolstva kar 82 odstotkov denarja, kar je skoraj še enkrat toliko kot obutvena industrija. Pozabiti ne gre tudi vedno večjih potreb po izobraževanju ob delu!

J. Košnjek

V Ljubljani odprli vinarsko-vinogradniški sejem

Ljubljanska »olimpiada vin«

Vinarsko-vinogradniški sejem, katerega pokrovitelj je predsednik republike Tito in na katerem sodeluje 481 razstavljalcev iz 25 držav, je združen tudi z II. svetovno razstavo vin in 56. generalno skupščino svetovne organizacije za vino in vinsko trto (OIV)

Ljubljana, 30. avgusta — Danes dopoldne so na Gospodarskem razstavili v Ljubljani odprli 22. vinogradniško-vinarski sejem, II. svetovno razstavo vin in 56. generalno skupščino svetovne organizacije za vino in vinsko trto (OIV), katerih pokrovitelj je predsednik republike Josip Broz-Tito. O pomenu ljubljanske »olimpiade vins«, kot pravijo mnogi vinskemu sejmu, je govoril predsednik zveznega komiteja za kmetijstvo Ivo Kuštrak, vrvico pa je v imenu pokrovitelja predsednika Tita prerezal predsednik Gospodarske zbornice Jugoslavije Ilija Vakić.

Ljubljanska prireditev ima svetovni pomen, saj po številu ocenjenih vzorcev vin, žganih pijač in sadnih sokov v svetu nima primerjave. Doslej so strokovnjaki mednarodnega slovesa v Ljubljani ocenili že skoraj 17.000 različnih vzorcev vin, več kot 3000 vzorcev žganih pijač in 1000 vzorcev alkoholnih pijač.

Na letošnjem mednarodnem vinarstvu v Ljubljani sejemu sodeluje 481 razstavljalcev iz 25 držav. Jugoslavijo zastopajo 204 razstavljalci. Mednarodni komisiji za bela in črna vina sta ocenili 1007 vzorcev iz 24 držav, komisija za žgane pijače pa ocenila 187 vzorcev žganih pijač, ocenjenih vzorcev brezalkoholnih pijač pa je bilo 98. Jugoslavija se predstavlja s številnimi vzorci in so jimi strokovnjaki prisodili mnoga priznanja.

Strokovnjaki sodijo, da je to za Jugoslavijo, upoštevajoč osto konkurenco, lep uspeh. Naša država ne povečuje proizvodnje in ne potrošnje vina. Po teh kriterijih je v svetu na desetem mestu, po kvaliteti izdelkov pa sodi v svetovnih vrh. Posebno dobro so se letos odrezala slovenska bela vina in vina iz Slavonije, enako pa velja tudi za dalmatinska rdeča vina. Jugoslavija je znana po bogati izbiri vin, saj ponujamo od južnih mediteranskih vin do znanih severnih vin. Tolikšno ponudbo ima v Evropi le še Francija.

Tudi za letošnjo vinarstvo prireditvev Ljubljani je značilna pokušnja vin. Vzorek vina velja 4 dinarje. Na voljo je tudi škofjeloški kruhek po 15 dinarjev. Pripravljeni so še spominski kozarčki, svetovna vinska karta, značke in razglednice.

J. Košnjek

Sodelovanje med PTT in Iskro

Kranj — Iskra Elektromehanika Kranj in Podjetje za PTT promet Kranj bosta konec tega tedna v Kranju podpisala samoupravni sporazum o dolgoročnem poslovnem, proizvodnem in tehničnem sodelovanju. Podpisali pa bodo tudi dogovor o Iskrinih dobavah za razširitev telefonskih priključkov za prihodnje leto in leto 1978.

Premalo kmetijskih priključnih strojev

Hačna je pomemben element gospodarske stabilnosti, začo je borba za čim višjo stopnjo samopreskrbe ena najvažnejših nalog Jugoslavije in vsake republike ter pokrajine posebej. Doseganje tega cilja v deželi, kjer je stopnja deagrarizacije zelo visoka, ni enostavno. Proizvodnja hrane in surovin se lahko hipoma ustavi, če družba ne poskrbi pravčasno za ustrezne tehnološke rešitve, ki zagotavljajo večje in stalnejše hetaške donose.

Novi tehnološki postopki, ki so rezultat vztrajnega raziskovalnega

dela, so se pri nas razmeroma hitro uveljavljali v organizirani družbeni kmetijski proizvodnji. Zasebni sektor je na tem področju zaostajal. Lahko trdim, da je bila uporaba novih delovnih postopkov domedena v zasebni proizvodnji minimalna. Z doseženim smo kljub temu lahko zadovoljni. V Sloveniji odpade en traktor na 20 hektarjev obdelovalne zemlje, oziroma, v republiku razpolagamo na 100 hektarjih obdelovalne zemlje s stroji, močnimi 144 konjskimi moči. Skromnejši pa smo pri kmetijskih priključnih strojih, kar je slovenska in jugoslovanska slabost. Dobra dva priključna stroja odpadeta v Jugoslaviji na en traktor. Takšno razmerje je značilno za vse deleže v razvoju, kjer se najmanj 60 odstotkov investicijskih sredstev troši za nakup traktorjev, ostane pa za priključne delovne stroje. V kmetijsko razvitih deželah je razmerje obratno. Pri nas ovira hitreje

uvejavljanje kmetijske mehanizacije tudi precejšnja razdrobljenost parcel. Zaokrožene površine so namreč eden od pogojev za uporabo strojnih linij, ki omogočajo strojno izvajanje vseh agrotehničnih ukrepov za posamezno kulturo od osnovne priprave zemlje do pobiranja plovidov in prevoza do skladišča.

Problem je tudi tehnična izobrazba ljudi, ki delajo s kmetijskimi stroji. Prenizka raven tehnične kulture je nedvomno med glavnimi vzroki za prepočasno dviganje delovne storilnosti, za precejšnje število zastojev in okvar in končno tudi za pogoste nesreče, ki se največkrat končajo z najhujšimi posledicami. Nepopolno in nedosledno vzdrževanje strojev je vzrok za pogoste manjše ali večje okvare in z njimi v zvezi popravila, ki niso poceni, razen tega pa skrajšujejo življensko dobo strojev.

J. Košnjek

Velike spremembe v kmetijstvu

Sorica — Tudi na področju kmetijstva so na Sorici in v okoliških zaselkih v zadnjem času opazne velike spremembe. V prvi vrsti se je močno zmanjšalo število čistih kmetov. Izključno s kmetijstvom se v tem predu Selške doline ukvarjajo le še na kakih desetih domačijah. Ostali se vozijo na delo v dolino in kmetije kolikor pač zmorenje obdelujejo le še po prihodu z dela v tovarni.

Včasih so na Sorici živino pasli. Pastirji so pasli soriške črede visoko v hribih nad vasjo. Danes tega ni več. Kmetje strmih senožetih v glavnem ne kosijo več. Pospravijo le še krmo, ki jo je mogoče pokositi in spraviti na hleva s stroji.

In kaj trenutno najbolj tare soriške kmete? Pritožujejo se predvsem nad tem, da v kraju ni organiziranega odkupa mleka, čeprav bi ga bilo za prodajo kar precej že zdaj, še več pa, ko bi bil zagotovljen odkup, ko bi se domačini bolj »vrgli na rejo krav. Druga velika težava je tudi: kje dobiti teleta za pitanje. Teh namreč skorajda ni. Tretja boleča točka pa je veliko pomanjkanje delovne sile

na kmetijah. Na domačijah namreč ostajajo v glavnem le še starejši ljudje.

Na Sorici je bil nekdaj tudi proizvodni okoliš škofjeloške kmetijske zadruge. Danes ga ni več, čeprav je treba reči, da go domačini močno pregrešajo. K sreči imajo urejen v kraju vsaj reden odkup živine.

Tudi z lesom ni dobička, pravijo soriški kmetje. Pa še precej manj lesa ie tu pri nas kot ga je drugod. V zadnjem času se je resa že zarasla ali se še zarašča marsikatera senožeta, marsikatera breg je vse bolj pokrit z gozdom, vendar so gozdovi tule nad Sorico v glavnem le težko dostopni in se ne spleča sekati. Kljub vse bolj razpredenim cestam ga je namreč le težko spraviti do »prometnih žil«. Delavci pa so dragi. Zato sečna in spravilo lesa pobereta veliko denarja.

J. Govekar

Komisija za MDR VZGOJNO-VARSTVENEGA ZAVODA ŠKOFJA LOKA

razpisuje naslednja prosta delovna mesta za nedoločen čas:

ortopedagoga za poseben oddelek DPO v Vrtecu Podlubnik

administratorja – blagajnika kuhrske pomočnico za dijaški dom

Razpis velja 10 dni po objavi.

Izreden razvoj Komunalnega podjetja

Med delovne organizacije z izredno hitrim razvojem, zlasti v zadnjih nekaj letih, prav gotovo sodi tudi jeseniško Komunalno podjetje. Razvilo se je iz nekdanje uprave komunalnih služb in je bilo ustanovljeno leta 1960.

Kot je vsak začetek težak, tako tudi Komunalnemu podjetju v začetku ni najbolje kazalo. Že dve leti po ustanovitvi so imeli 210 tisoč dinarjev izgube, letos pa so lotili temeljnih organizacijskih in kadrovskih sprememb ter začrtali razvoj. To je bila osnova za napreddek, ki je iz leta v leto hitrejši.

Zlasti podjetje skokovito napreduje zadnjih šest let. Leta 1968 so namreč zgradili kovinski obrat. Z dobro organizacijo dela in z dobrim izkoriscenjem strojev in ne nazadnje tudi z izredno voljo do dela, so izredno dvignili produktivnost. Leta 1962 je 200 delavcev ustvarilo 809

tisoč dinarjev celotnega dohodka,

lani pa je 251 delavcev ustvarilo 70

milionov in 431 tisoč dinarjev celotnega dohodka. Število zaposlenih se je povečalo za četrtnino, celotni dohodek pa je porastel za 78 krat.

Ostanka dohodka leta 1962 ni bilo,

imeli so celo 210 tisoč dinarjev izgube, letos pa polletju pa so ustvarili

sedem milijonov dinarjev ostanka dohodka.

Predpisano amortizacijo

so v štirinajstih letih povečali za 60

krat, ker pa so sredstva za modernizacijo izročali prek predpisane

stopnje, so celotna amortizacijska

sredstva letos za 110 krat večja.

K novemu skladišču Trgovskega podjetja Universal Jesenice grade na Plavškem travniku dva nova železniška tira, kjer bodo na enem prodajno blago razkladali in nakladali, drugi pa bo služil za premik vagonov. Nova tira grade delavci ZG TOZD Nizke gradnje Ljubljana. — B. B.

Cestno podjetje v Kranju objavlja naslednja prosta delovna mesta

1. dveh gradbenih tehnikov
2. dveh gradbenih delovodij

Za zasedbo delovnih mest se zahteva:

pod 1.: uspešno končana gradbena tehnična šola in dve leti delovnih izkušenj (lahko tudi začetnik)

pod 2.: uspešno končana gradbena delovodska šola — kandidati z večletno praksjo na nizkih gradnjah imajo prednost.

Nastop dela je možen takoj ali po dogovoru. Osebni dohodek po samoupravnem sporazumu o delitvi OD.

Interesenti naj pošljajo pismene vloge s kratkim opisom dosedanjega dela in dokazili o izpolnjevanju pogojev v kadrovsko službo podjetja.

Rok za prijavo je 10 dni od dneva objave oziroma do zasedbe delovnih mest.

VESELE URICE KOROŠKIH SLOVENCEV — Preddvor je pretekli teden gostil Slovence s Koroške. S sobotnim nastopom pred hotelom Bor se je končala enotredenska folklorna kolonija, v kateri so se otroci iz Pliberka in okolice učili slovenskih plesov in spoznavali zgodovino ter sedanjost matica naroda. V petek zvečer pa so avli osnovne šole Matija Valjavec gostovali člani gledališke skupine »Oder 73«, ki deluje pri Slovenskem prosvetnem društvu Edinost v Pliberku. Igralci iz Pliberka so zaigrali satiro »En krat ena«, ki jo je napisala znana koroška pesnica in režiserka Anita Hudl. Satira na šaljiv način obravnavata sedanje, sicer tragične razmere na Koroškem, začenši pri oživljjanju nacističnih in velikoavstrijskih idej, omahljivosti in podpori oblasti njihovi dejavnosti, gonji proti Slovencem in odločitvi oblasti »srčnegarja Korošca Sepla, ki sanja o »lepih časih med II. svetovno vojno in uživa ob razmerah v sedanjosti Koroški župnika Mucherja, ki s prižnico ne žuga samo naši narodnostni skupini, temveč tudi naši socialistični skupnosti, in dejeljnega glavarja, ki se hvali, da je bil nekdaj pripradnik Hitlerjeve mladine, danes pa mu Slovenci povzročajo same »situnosti. Nasprotniki Slovencev postajajo v svojem početju prav smešni. Satira se sprašuje, kaj bodo Heimatdienst in njemu enaki počeli potem, ko bodo elektronski stroji ugotovili, da na Koroškem ni več slovenstva...! Predstava Pliberčanov pa v vsakem trenutku izžareva tudi voljo, da bodo rojati onstran Karavank vztrajali v svojem boju do konca. Na fotografiji del nastopajočih članov pliberške skupine »Oder 73«. (jk) — Foto: F. Perdan

Jože Markoja najboljši slovenski traktorist

Kranj — Zveza organizacij za tehnično kulturo, republiška konferenca ZSMS in Zadružna zveza Slovence so pod pokroviteljstvom skupščine občine Kranj, Kmetijsko-živilskoga kombinata Kranj in Gorenjske kmetijske zadruge v petek in soboto organizirali v Kranju 20. republiško tekmovanje traktoristov in 4. republiško tekmovanje mladih zadržnikov in zadržnic. Največjo slovensko traktorično prireditve — na Gorenjskem sta bili zadnji tovrstni tekmovanji leta 1961 in 1969 v Radovljici in Kranju — so podprtne tudi Stevilne druge slovenske organizacije združenega dela, ki si prizadevajo za dvig našega kmetijstva, za izpopolnitve kmetijske mehanizacije in za izobraževanje kmetijcev na področju strojništva.

Tekmovanje se je udeležilo 68 traktoristov, ki so bili izbrani na desetih območnih tekmovanjih, na katerih se je za vstop med najboljše potegovalo okrog 500 traktoristov. Tovrstne prireditve nimajo le tekmovalnega značaja, temveč dvigajo tudi raven tehnične kulture in vzgoje na tem področju. Kranjsko tekmovanje je potrdilo, da so na murskosoboškem doma najboljši traktoristi, saj ekipno že neprekinitno zmagujejo od leta 1971 dalje. Tudi v Kranju so bili najuspešnejši. Zbrali so 918,9 točke in tako osvojili pokal Zveze organizacij za tehnično kulturo v trajno last. Murskosoboščani so slavili tudi med posamezniki. Jože Markoja, 37-letni traktorist pri KIK Pomurka, je postal najboljši slovenski traktorist in bil proglašen tudi za najboljšega orača in tekmovalca na IMT traktorjih. Enak pod-

Tekmovanje in piknik ob obletnici RD Kranj

Kranj — Ribiška družina Kranj, ki ima prek 450 članov, letos praznuje 30-letnico obstaja, uspešnega letovanja in gospodarjenja z vodami in svojem območju. Jubilej bodo v srihodnjih dneh proslavili s tekmovanjem v ulovu rib s plovčem in piknikom.

Tekmovanje v ulovu rib s plovčem bo v soboto, 4. septembra, ob 7. uri zjutraj v bajerju Bobovek. Tekmovače bodo ekipe iz gorenjskih ribiških družin in ekipi iz pobratenega mesta Rivoli iz Italije.

V nedeljo, 5. septembra, ob 9. uri pa se bo za vse člane ribiške družine Kranj v kampu Dragočajna ob Zbiljskem jezeru začel tradicionalni ribiški piknik. Ob tej priliki bo družina dobila plakete kranjske občinske skupščine za 30-letno uspešno delo. Podelili pa bodo tudi odlikovanja zaslужnim članom družine.

A. Z.

Svečano praznovanje ob jubileju

Hotavlje v Poljanski dolini — Gasilci iz Hotavelj v Poljanski dolini so v nedeljo slovesno proslavili srebrni jubilej svojega društva. Gasilsko društvo v Hotavljah je bilo namreč ustanovljeno natanko pred četrt stoletja. Domači gasilci, gasilci iz sosednjih društev ter številni obiskovalci, so se začeli zbirati pred spomenikom padlim borem v kraju že v zgodnjem popoldnevu. Nato pa je parada kremila po vasi proti gasilskemu domu. Tu so hotaveljski gasilci na svečanosti ob srebrnem jubileju odkrili tudi kip »gasilca«. Skulpturo, približno tri metre visoko, je iz mogočnega hrastovega debla »izklesal« kipar samorastnik iz bližnje vasice Čabrače, kipar, ki je za hotaveljsko turistično društvo pred časom izdelal tudi kip »turista«.

»Naši uspehi niso naključni,« pravi predsednik gasilskega društva iz Hotavelj Alojz Stremfeli, ki je na krmilu društva že več kot deset let. »Naključni niso zato, ker vsa leta delamo načrtno. Skrbimo za kadre, nakupujemo novo gasilsko opremo, skratka, želimo, da bi našo dejavnost poživili na vseh področjih.«

In hotaveljski gasilci se imajo zares poohvaliti z velikimi uspehi.

»Od leta 1965 do leta 1970, celih pet let, smo se borili za materialne osnove,« pravijo hotaveljski gasilci, »zadnjih pet let pa predvsem vzgajamo mlad naraščaj. Kar tri tečaje za izprašane gasilce smo imeli. Vodil jih je nekdanji tajnik društva Janez Šturm. No, in zdaj imamo v društvu okrog petdeset izprašanih gasilcev, devet podčastni-

kov, pet strojnikov, pa tudi kar štiri šoferje za kombi... Po vseh tule v naši okolici pa smo ustanovili »trojko«. Šteti imamo. Te »trojke« skrbijo za hidrante, za pravilno nameščenost požarnih cevi, za zajetja vode, za klice na pomoč... Podobne skupine namejavamo ustanoviti še na Srednjem brdu, v Leskovici, Čabračah, na Lavčih njivah in morda še kje.«

V hotaveljsko gasilsko društvo je vključenih kar 156 članov. Kot posebno zanimivost pa velja omeniti, da imajo v Hotavljah tudi žensko gasilsko desetino. Kar dvajset članic je aktivnih v društvu. Pa tudi za naraščaj se ni treba batiti. V društvu sta namreč tudi dve desetini pionirjev.

»Dom smo začeli graditi pred nekaj več kot desetimi leti,« pravijo Hotaveljci. »Čez dve leti pa smo že dokončno zgradili in uredili. Pri gradnji smo žrtvovali veliko prostovoljnih delovnih ur, manjkači denar pa smo si prislužili z izkupičkom na veselicah. Pa tudi prebivalcem z našega področja se res lahko zahvalimo za pomoč. Prispevali so les, denar... Leta 1968 smo razvili tudi svoj prapor. Prapor ima, to se lahko poohvalimo, same zlate žebličke. Kajti nihče ni hotel dati manjšega prispevka. Prvo motorno briggalno pa smo kupili leta 1953. Pred šestimi leti pa smo kupili novo, moderno rosenbauerco.«

Na stenah v prostorih hotaveljskega gasilskega doma visi mnogo priznanj in odlikovanj. Hotaveljci so si jih prislužili na številnih tekmovanjih.

»Trenutno si najbolj želimo telefon,« pravi Alojz Stremfeli. »A do njega bo le težko priti. Potrebna bo širša družbenega pomoč.«

In treba reči, da so hotaveljski gasilci že doslej deležni velike pomoči Marmorja, podjetja, v katerem je bila že pred leti ustanovljena gasilska desetina.

»Pred dnevi smo na Srednjem brdu postavili tudi siren,« pravijo Hotaveljci. »Namestili jo bomo tudi v Leskovici in morda še kje. Naše področje je namreč izredno veliko. Poskrbeli pa bomo tudi za požarne bazene in za hidrante. Še bolj pa bomo se radi povezali tudi z radioamaterji.« J. Govekar

Republiškega tekmovanja traktoristov v Kranju se je udeležilo 68 tekmovalcev in tekmovalk — Foto: F. Perdan

Hotaveljski gasilci so v nedeljo na svečanosti ob 25-letnici obstaja domačega gasilskega društva odkrili tudi kip »gasilca«. Izdelal ga je kipar samorastnik Franc Tavčar iz Čabrač. — Foto: J. Govekar

PRIREJA VIII. ŠUŠTARSKO NEDELJO

PROGRAM:

PETEK 3. 9., SOBOTA 4. 9., NEDELJA 5. 9.

Zlata poroka v stari domovini

Tako je naneslo - zaradi bolezni - da Lojze in Ivanka Zorman nista lani praznovala petdesetletnico svojega skupnega življenja, pač pa sta vse skupaj prestavila za eno leto. Zlata poroka pa je bila zato verjetno še bolj praznična in vesela, ker sta jo praznovala v svoji stari domovini v krogu sorodnikov in znancev od bližu in daleč. Zormanova sta namreč naša ameriška Slovenca, ki živila v ZDA v državi Wisconsin že več kot pol stoletja.

»Zdaj živila oba z možem kot upokojenca v majhni hiši v Greenwoodu nedaleč stran od kmetije, na kateri sedaj gospodar eden od najnih treh sinov,« je pripovedovala 75-letna Ivanka Zorman v tako pristni slovenščini in v gorenjskem narečju, kot je pri naših izseljencih redko slišati. Se po več kot 50 letih nista pozabili materinega jezika in kot pravita, slovensko znajo tudi njuni otroci. Ce ne bi bilo tiste značilne zategnjene pritrdilnice »je«, ki jo Zormanova izgovorita čisto po ameriško, ne bi nihče uganil, da nista vse živiljenje živila doma v Dvorjah in Lahovčah, kjer sta se bila rodila. Tudi »Starokranjec« kot si pravijo ameriški Slovenci, je tam, kjer Zormanova živila, bolj malo, tako da je prav neverjetno, da sta ohranila skoraj popolnoma čisto domačo govorico.

»Zato pa je bilo toliko bolj hudo, ko nisem znal angleškega jezika,« je pripovedoval Lojze Zorman, star 84 let. »Niti nisem razumel, da sem bil sprejet na delo, niti si nisem v restavraciji mogel izbrati jedi, saj angleški besed nisem poznal. No, tudi to je sčasoma prešlo. Sprva sem delal kot rudar najprej v rudniku železove rude, nato v premogovniku. Potem, ko sva se z Ivanka poročila, sva kupila malo zemlje in začela kmetovati. Ti začetki so bili zares trdi: gozd sva morala otrebitti, da sva dobila obdelovalno zemljo, trdo sva morala delati, da sva preživelala družino. Res, za naju se ni cedilo med in mleko. Ko so se rodili otroci, ni bilo niti za plenice.«

Vse živiljenje sta Zormanova resnično trdo delala, da sta se na skromni kmetiji preživelata. Sladkor je bil za njiju potrata, prav tako polnomastno mleko in prava kava. Skromnost, v katero ju je sililo trdo živiljenje, sta ohranila tudi na stara leta, tako da pri sorodnikih v Šenčurju, kjer sta na obisku, dobesedno odkrivata kakovost polnomastnega mleka. Da pa sta poskusila spet dobre domače kranjske jedi, je seveda razumljivo, brez tega obisk v stari domovini ne bi bil pravi obisk.

Sicer pa Zormanova nista bila takrat prvi v Sloveniji. Zena je takrat že četrteč, mož pa drugič. Režkovi, njuni sorodniki v Šenčurju, so jima v šestih tednih razkazali vse tiste slovenske kraje, za katere so mislili, da jih je treba po tolikih letih pokazati. Zormanova sta se čudila vsem: ker sta živila praktično vse živiljenje dokaj visoko na severu med gozdovi, sta sedaj prvič videla naše slovenske vinograde, prvič sta videla hmeljske nasade. Bila sta seveda tudi v več turističnih krajev, še posebej pa sta omenila bolnišnico Francij, ki sta si jo hotela kljub - za njiju - težavnemu dostopu na vsak način ogledati: čeprav tako odmaknjena od stare domovine, sta vendar ves čas s simpatijami spremila dogajanja tukaj med drugo svetovno vojno in po vojni ter sta si seveda sledove in spomine na tiste čase hotela ogledati na lastne oči.

Vse, kar sta tu videla, bosta Zormanova prav gotovo pripovedovala svojim vnukom tam v Greenwoodu: tu, na praznovanju njune zlate poroke, pa sta veselo nazdravila drug drugemu, prijateljem in sorodnikom, svojimi domovinama in vsemi nam, ki kot pravita imamo »Ameriko« kar doma.

L. M.

V sadni plantaži Preddvor

Ihko nabavite

od 1. septembra dalje prvo vrstne hruške za takojšnjo uporabo in za vlaganje po zmernih cenah.

Prodaja je vsak dan od 10. do 18. ure.

KŽK Kranj

Črtomir Zorec:

Beneška Slovenija, naša Deveta dežela . . .

(Kraji, ljudje, pesem in govorica)

(33. zapis)

Ne glede na nekatere zmotne trditve profesorja Baudouina de Courtenaya, kakršna je bila na priliku njegova misel, da Rezijani niso pravi Slovenci, da je njihovo narečje bolj blizu ugrofskim in turanskim narečjem, klub temu priznavamo poljsko-rusku učenjaku zaslugo, da je že skoro izgubljene Rezijane moralno silno okreplil. Bili so (in so še!) silno ponosni, da je njihovo narečje postal za znanstvenike tako zanimivo. Rezijani so se priceli zavedati svojega posebnega položaja - in so obstali trdn na svoji zemlji. Malo kje na naši jezikovni in narodnosti obali je možna tolitska moč naše assimilacije. V Reziji poznamo primere, ko se priseljeni Lah ali Furlan zlige z domačini. Drugie le izgubljamo, pa najsibo to ob Teru ali ob Nadiži . . .

Bolj žalostno pa je dejstvo, da Rezijani ne razumejo pisane, knjižne slovenščine. Zaradi izoliranosti je ubral njihov jezikovni razvoj svojo

ZIVAHEN, PRIJAZEN MOŽ

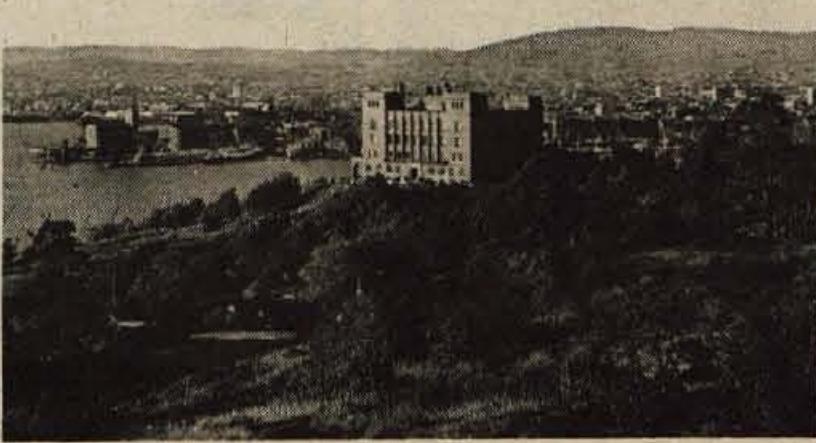
Se človeško podobo Baudouina de Courtenaya moram podati, kajti Rezijani so si moža, ki jih je tako proslavil, cenili in spoštovali. Cetudi so se pa včasih sami ponorevali iz njega in njegove iskateske inhe.

Temperamenten, v delu zagnan, prijazen s preprostimi ljudmi, nekoliko samosvoj in trmast v postavljanju znanstvenih domnev. - Stanoval je v letih 1872 in 1873 v krčni Jušta Lipe na Ravnici (Prato di Resia). Hodil je dan za dnem v okoliški vasi (Osojane, Njiva, Stolivca) in izprševal domačine. Tako je ugotovil, da Rezijani poznajo blizu deset podnarečij, pač gleda na samesne kraje oz. vasi.

In tako se je mož kar spotoma toliko privadol rezijansčini, da so ga imeli domačini za nekega pozabiljega domaćina, ki se je l. 1866 udeležil bitke pri Šadovi. Pa tudi hudo mušno ponorevali so se iz simpatičnega moža »to smo my sa smejeli« (to smo se mu smejal).

Prelepo pa je počastil spomin na učenjaka, ki je širokemu znanstvu

Pet držav v štirih dneh

Lep pogled na celotno območje Osloja s hribčka Ekeberg, kjer je tudi kamping in norveška pomorska šola. Njihovo glavno mesto pa stoji v bližini največjega norveškega fjorda Oslo-fjord.

RAZVEJANI 23 KM DOLGI OSLO

Glavno mesto Norveške Oslo, njegovih gostjev smo bili, leži na obrežju Oslo-fjorda ter ima z okolično nekaj nad milijon in dvestotisoč prebivalcev. Je čisto in lepo mesto, ki ima razgibano zgodovino, prebivalstvo pa se predvsem ukvarja z ribolovom, ladjevodstvom, strojno, kovinsko, elektrotehnično, kemično, lesno, papirno, tekstilno in živilsko industrijo. V mestu je dosti zanimivosti, ki si jih je vredno ogledati. Tu so poleg znamenitega muzeja Kon-Tiki številni muzeji in cerkve, gledališča in opera ter spomeniki bogate norveške zgodovine.

Končno smo bili na cilju in naša prva pot je bila prizorišče šestega evropskega mladinskega prvenstva v plavanju. V izredno lepo arhitektonsko in ekonomično grajeni zimski bazeni - takega bi potrebovali v Kranju - smo prišli tik pred slovensko otvoritvijo prvenstva in prvimi plavalnimi boji. Z Dragom sva dobila lično izdelane z obvezno sliko, izkaznice za svobodno pot do bazena. Po posvetovanju so nato Brane, Marjan in Viki odšli na lov za prenočiščem. Bilo je precej »slano«, zato smo se raje odločili za camping Ekeberg. Šele sedaj smo se zavedali, kako prav je imel Viki, da je s seboj vzel šotor. Norvežani so camping spravili na bližnji hribček - na njem je prostora za okoli 5000 platnenih strel v avtokamp prikolici - od koder je prečudovito razgled na Oslo in naprej na sever. Je izredno čist in v njem dobis vse od likalnika pa do igle za šivanje. Skratka vse, kar potrebuješ za taborenje. Tu je menjalnica, pošta, samopostrežna trgovina, umivalnica s tušem, igralni avtomati, zabavni prostor ter še petero igrišč za mali nogomet. Ko smo bili tam, je bil na njih pravi nogometni vrvz.

Ziviljenje tu na severu je za naše pojme precej dražje kot pri nas. Kilogram kruha je približno 15 din-

narjev preračunano v naš denar, še dražje pa je sadje. Ne vem, sicer, po koliko je npr. kilogram breskev, vem pa da so hudimano drage, saj Norvežani kupujejo le po eno. Tudi ostali prehrabni artikli niso nič cenejši, toda razen kruha, piva in sokov na našem jedilniku - vso prehrano smo imeli s seboj - ni bilo.

Gostje Osloja smo bili v začetku avgusta in se to srečo smo imeli, da smo prišli v pravo norveško poletje. Vse dni nas je grelo toplo sonce in temperatura je čez dan narasta do 25 stopinj. Že podatek, da je bilo sredi noči - ob enih ponoči - v središču mesta 18 stopinj, pove, da nas ni zeblo. Noči so tu kratke. Komaj pet ur imas za pravo spanje, saj se znoči šele okoli desetih zvečer, ob treh zjutraj pa se že svita. Sicer nisem imel veliko časa za ogled mesta, toda, kar sem videl, bi rad videl še bolj podrobno. Čudovita je glavna Karl Johan avenija kot jo imenujejo. Tu imas prav vse, kar si poželiš, da se bati se ti ni treba, da bi prišel pod kolesa avtomobilov, saj je razen za po-

časne tramvaje promet za druga vozila na aveniji zaprt. Nekaj pa me je vendarle motilo? Vse preveč je bilo na ulicah mladih narkomanov in »pijančkov«. Vsakdanji pripor je namreč, da kdo zaradi mamil ali preveč zaužtega alkohola obliži kar v parku ali pa počiva naslonjen na stene zgradb. Za nas je bil najznamenitejši del Osloja vsekakor postaja podzemne železnice. Notri so trgovinice, ki so odprte do enajstih zvečer, in to vsak dan, kamor smo hodili po kruhu, pivo in koka kole in tu smo si nakupili tudi večino spominkov. Še dve zanimivosti, ki bi jih skoraj pozabil. Pri nakupu piva in drugih alkoholnih piščic moraš obvezno v košaro dodati prehrambeno blago, drugače se za njihovo alkoholno pivo lahko obriseš pod nosom. Jugoslovana pa res dobrih povsed. Naleteli smo kar na tri, ki so nam v pogovoru olajšali sprehode in nakupu po mestu. Menda je na Norveškem kar okoli 70.000 Jugoslovjanov.

SMUČARSKA SKAKALNA »MEKA« HOLMENKOLLEN

Ce običeš norveško metropolo ali pa če si vsaj v njeni bližini, ne smes zamuditi prilike in si ogledati znamenito - pa naj bo to pozimi, spomladi, poleti ali jeseni - holmenkollensko smučarsko skakalnico. Le-ta je nekako devet kilometrov iz Osloja. Ne samo skakalnica, tudi pokrajina, ki je posejana z gozdom in licno severnjaško arhitekturo, je edinstvena.

Koliko za Norvežane pomeni ta »meka« njihovega tekaškega in smučarskega skakalnega športa, pove že en sam podatek, da se na začetku postajo norveške podzemne železnice noč in dan sveti napis Holmenkollen. Tudi mi smo se zadnjo soboto pred odhodom odtrgali od mestnega vrveža za obisk tega njihovega »svetišča«. Ni nam bilo žal. Norvežani so zelo ponosni, da njihovo skakalnico vsak dan obiše na 1000 zvezdavih turistov.

(se bo nadaljevalo)

D. Humer

Najznamenitejša ulica glavnega mesta Karl Johaan avenija. Tu je promet zaprt. Po ulici vozi le počasni tramvaj.

nemu svetu odkril drobenco Rezijo, naš etnolog Milko Matičetov, ki je zavod svoje knjige Rožice iz Rezije zapisal:

Jan Baudouin de Courtenay, mlad poljski jezikoslovec, docent petterburškega vseučilišča, je pred sto leti, 1872, prišel raziskovati zahodna slovenska narečja, se prvič srečal z Rezijani in v svojih mojstrskih delih brž ponesej njihovo slavo po učenem svetu. - Sto let po njegovem prvem obisku pri nas, 1972, naj mu bo v hvaležen spomin posvečen tale Šopek »Rožic iz Rezije«.

STARE TOVORNIŠKE POTI

Bralka, vsekakor zvesta bralka teh zapisov, A. S. iz Zabnici me je opozorila na vrstice zgodovinarja dr. Blaznika v Loških razgledih (XIII. letnik), kjer piše o tovorniških poteh, ki so pred stoletji povezovale gorenjske kraje z Benečijo, predvsem s Čedadom. Torej beneško-slovenske kraje z gorenjskimi mesti in vasi.

Po Poljanski dolini je že pred davним stoletji vodila izredno pomembna, ena najvažnejših prometnih žil, ki je povezovala velik del slovenske ozemlja z Italijo. Ta pot ni služila samo loškim trgovcem in podložnikom freisinškega loškega gospodstva ter gorenjskim kmetom, temveč je bila sem usmerjena tudi pot iz Stajerske, preko Motnika, Tunjice, Kamnika v Loko in naprej po Poljanski dolini, predvsem v Čedad. Tako je izpričano iz listine, da je naprej po dolini Bače do Kneže v Tolmin, Kobarid in Čedad.

Razen podložnikov loškega in blejskega gospodstva, ki so pripadali freisinškim v brixenškim škofom, so bili ostali gorenjski kmetje tlačani nemški grofov. Pa so vendar vsi trgovali z Italijo in ne z Nemčijo. Verjetno jih je vlekla v

Italijo trgovina z raznimi južnimi sadeži in sladkimi vini. Saj ostala Avstrija in Bavarska sta bili tudi alpski pokrajini, kjer so pridelovali iste pridelke kot Gorenje. Tako počajo stari zapis, da so hodili v Beljak, le po volnu in lan, katero so potem doma predli in predelovali v suknjo in platno, nato pa nosili na prodaj v Italijo. Na Sorškem polju in sploh na Gorenjskem so redili

mnogo konj, ki so jih dobro prodajali v Italijo. Iz Stajerske so pa gohili predvsem vole prodajati v Čedad. Zelo hudo pa je bilo za te kraje, ko je nastal v začetku 16. stoletja spor z Benetkami. Zamrla je vsa trgovina in nastala je prava revščina. Ponovno je nastal spor z Benetkami v prvih letih 17. stoletja, zoper so bili tlačeni tisti, ki so bili najbolj prizadeti zaradi spora.

Tako je ostala ta poljanska tovorniška pot glavna vez za vse gorenjski kot za trgovanje z Italijo, dokler niso v prvi polovici 18. stoletja zgradili velike ceste Ljubljana - Postojna - Trst, pozneje še proti Reki. Poljanska pot pa je vedno ostala le tovorniška za kmete iz vse Gorenjske, ker po veliki cesti so poslej vozili le bolj trgovci.

Seveda pa velja še dodati, da so tudi Kroparji in Železnarji tovorniški svoje železne izdelke ob Selški Sori in prek gora tja v Posočje, od tam pa čez Robič v dolino Nadži in naprej v Čedad in Videm. Ti tovorniki pa svoje robe niso vozili, pač pa so jim za prenos služili pohlevni, suhljati konjiči.

mali oglasi • mali oglasi

prodam

Prodam KRAVO s četrtim telekom ali brez. Vovk, Hlebce 14, Lesce 5357

Prodam kombiniran STEDILNIK - 2 elektrika, 4 plin, trajno žarečo PEČ GORENJE in RUBIN BANOVIČI ter BOJLER, 50-litrski. Pečnik, Tomšičeva 23, Kranj 5427

Ugodno prodam komplet samsko SPALNICO. Hafner Ivanka, Ulica 1. avgusta 9, Kranj 5445

TELEVIZOR RR NIŠ s stabilizatorjem in anteno prodam po zelo ugodni ceni. Golob, C. St. Zagorja 23 5470

Prodam 12 m BALKONSKE OGRAJE. Naslov v oglasnem oddelku 5471

Prodam OPEKO modularni blok, 4500 kosov. Praprotnik Franc, Ljubno 76, Podnart 5472

Prodam KRAVO po izbiri. Poženik 25, Cerknje, Grkman 5473

Ugodno prodam dolgo belo POROCNO OBLEKO št. 38. Bakovnik, Britof 333 5474

Prodam nov brivski aparat REMINGTON in v kaseti vgrajeno VISINSKO SONCE. Interesent naj se zglaše na naslov: Trontelj Helena, Kranj, Valjavčeva 12 ali na tel. 24-409 5475

Prodam KRAVO s tretjim telekom. Strmica 9, Selca 5476

Po ugodni ceni prodam novo, še zapakirano PEČ na olje EMO. Zgornje Duplje 10 5477

Prodam PUNTE raznih dolžin, dolge do 10 m, primerne za oder fasade. Naslov v oglasnem oddelku 5478

Prodam dnevno sobo CEDRELA. Informacije dopoldne na tel. 25-162 int. 57 5479

Prodam 5 kom. OKEN INLES 120 x 170 z roletami. Naslov v oglasnem oddelku. 5480

Prodam PEČ za centralno kurjavo (brez bojerja), 30.000 kal., TAM STADLER, popolnoma nova, še po stari ceni. Murnik Justi, Hrib 9, 64205 Preddvor 5481

Dobro ohranjeno DNEVNO OPREMO prodam po zelo ugodni ceni. Pisk Marija, Kranj, Moša Pičade 15 5482

Prodam dvodelno OMARO po ugodni ceni. Peščič, Kranj, Nazorjeva 12, stan. 9 5483

Prodam globok OTROŠKI VOZIČEK, dobro ohranjeno. Ferdinand, Suška 19, Škofja Loka 5305

vozila

Prodam motorno KOLO MZ 150 ccm, prevoženih 3000 km, registriran do avgusta 77. Igor Kadunc, Sr. vas 61, Šenčur 5398

Prodam FIAT 850, karamboliran, prevoženih 55.000 km za ceno 11.000 dinarjev. Ogled pri Peternej Viljem, Bistrica 38, Tržič, od 15. do 18. ure 5450

Prodam ZASTAVO 750, letnik 1970, ogled dopoldan, tel. 23-763. Stane Bozovičar, Žanova 4, Kranj 5485

Prodam ZASTAVO 750, december 1962 letnik. Krasnič, Gubčeva 5, Kranj 5486

Prodam VW 1300. Srednja Dobrava 4, Kropa 5487

Prodam FIAT 1300, dobro ohranjen, registriran do maja 1977. Po nudbe na: Košir, Lesce, tel. 74-015 popoldne. 5488

Prodam ZASTAVO 101, letnik 1976, prevoženih 6000 km. Spodnji Brnik 36 5489

Dobro ohranjeno TRAKTOR ZETOR ali DEUTZ 22-30 KM, kupim. Ponudbe s ceno, letom izdelave, delovne ure, pošljite na naslov Petač Janez, Zg. Pirnič 17, Medvode 5490

Prodam MOPED na 4 prestave (brez izpita). Golnik 6 5491

Prodam dobro ohranjeno VW 1200, letnik 1965 in motor na štiri prestave (brez izpita). Štupar Polde, Britof 282, Kranj 5492

PEUGEOT 403, vozen, neregistriran, prodam za 6000 din. Ogled od 15. do 16. ure. Brilly, Tomšiceva 24, Kranj 5493

Prodam ZASTAVO 750, letnik 1971. Debenc Polde, Dorfarje 39, Žabnica 5494

Prodam RENAULT 4 - kateno, v brezhibnem stanju. Informacije in ogled vozila vsak dan od 15. ure dalje na naslov: Ivan Mubi, Predstojne 118 5495

Prodam enosno traktorsko KIPER PRIKOLICO z zračnimi zavorami, malo rabljeno. Brlec Miha, Zg. Palovče 3, Kamnik 5496

SKODA, letnik 1968 in rezervo motor prodam. Pivk, Cegelnica 30, Naklo 5497

Prodam FIAT 124, celega brez motorja ali po delih. Odar Jože, Stara Fužina 200 5498

NSU 1100 prodam po delih. Naklo 62, Kranj 5511

stanovanja

Oddam v najem lepo opremljeno SOBO v bloku s televizijo solidnemu izobraženemu moškemu. Po možnosti predplačilo najemnine za eno leto. Naslov v oglasnem oddelku. 5499

Mlad par z enim otrokom želi enosobno STANOVANJE ali večjo SOBO za dobo dveh let. M. Antolkovič, Stošičeva 2, Kranj 5500

Dekle išče prazno SOBO ali dva manjša prostora v Kranju ali okoli. Stevilka tel. 21-962 samo v določnem času. Naslov v oglasnem oddelku. 5501

Dekle išče SOBO v Škofji Loki ali bližnji okolici. Ponudbe pod »Mirno delo« 5502

zaposlitve

VAJENCA sprejemem. Ključavnica, Jalen, Huje 23, Kranj 5064

ŠIVILJA s prakso išče zaposlitev. Informacije na tel. 23-596 dopoldan.

Zaposlim KV NATAKARICO s prakso, ali začetnico. Interesentke naj se javijo na naslov ali tel. 50-009. Plača 3000 din, samsko stanovanje zagotovljeno, ostalo po dogovoru. Gostilna LOVEC, Goriče pri Golniku. 5504

Sprejemem VAJENCA. Kleparstvo Markič Franc, Partizanska 14, Kranj 5505

VAJENCA in VAJENKO sprejemem takoj za KERAMIČNO STROKO. Konjedič Franc, Andrej, Delavska 39 a, Kranj 5506

Sprejemem dva STAVBNA MIZARJA. Nastop službe 20. septembra 1976. Mizarstvo Ovsenik Alojz, Kranj, Jezerska 108 c. 5507

obvestila

KRANJČANI! EKSPRES specjalizirana čistišnica za preproge in tapisone. Kličite po telefonu in običen ves doma. Čistim tudi družbenim ustanovam. Bucalo Džuro, tel. 26-912 5344

MIZARJI! Spretnemu mizarškemu popoldanskemu pomočniku (obrtniku) dajem za dve leti nov kombiniran mizarški stroj V NJAJEM (marke P. Ledinek). Resni interesi naj se javijo na naslov: Leban Vili, Moše Pijadeja 13, Kranj, po 19. uru 5345

EKSPRES STROJNO pride na dom čistiti vse vrste talnih OBLOG (itison, tapison, preproge). Pišite: Gogala Marko, Kidričeva 38, Kranj, ali telefonirajte v popoldanskem času na Senjak, tel. 22-059 5420

Obveščam vse tiste, ki žele na novo LIČATI RADIATORJE ali druge kovinske predmete, da sem na novo odprl ličarsko delavnico. Opravljene storitve so kvalitetnejše zaradi sušenja v sušilni komori. Prevoz predmetov v obe smeri je brezplačen. Ambrož Valentin, Kranj, Cirče 21 5421

Sporočamo, da bo PEKARIJA v Senčurju jutri, 1. septembra, ODPTA. 5420

Turistična OKREPČEVALNICA »ROŽNI« na Osolniku bo s 1. septembrom ZAPRTA. 5509

TRIMER GLAVNIK za striženje vas preseneča z zanimivo serijo značk. Profesionalni model in značka stane 40 din – skupaj s poštino plačate ob prevzemu. Interesenti za TRIMER – strugnik na britvice za čiščenje oken naj pošljajo svoj naslov. TRIMER Zagreb, p.p. 692

Prodam dobro ohranjeno VW 1200, letnik 1965 in motor na štiri prestave (brez izpita). Štupar Polde, Britof 282, Kranj 5492

PEUGEOT 403, vozen, neregistriran, prodam za 6000 din. Ogled od 15. do 16. ure. Brilly, Tomšiceva 24, Kranj 5493

Prodam ZASTAVO 750, letnik 1971. Debenc Polde, Dorfarje 39, Žabnica 5494

Prodam RENAULT 4 – kateno, v brezhibnem stanju. Informacije in ogled vozila vsak dan od 15. ure dalje na naslov: Ivan Mubi, Predstojne 118 5495

dežurni veterinarji

OD 3. DO 10. SEPTEMBRA 1976:

CEPUDER Bogdan, dipl. vet. spec., Kranj, Kajuhova 23,

telefon 22-994 za občino Kranj;

VODOPIVEC Davorin, dipl. vet., Gorenja vas 186, telefon 68-310

za občino Škofja Loka;

VIDIC Franc, dipl. vet., jesenice, Kosova 9 tel. 81-288

za občini Radovljica in Jesenice.

Centralna dežurna služba tel. 25-779 Kranj.

ostalo

Fant, Gorenje, štiriintrideset let, želi SPOZNATI pošteno dekle, staro do trideset let. Poroka ni izključena. Naslov v oglasnem oddelku. 5512

Izdaja ČP Glas, Kranj, Ulica Moše Pijadeja 1. Stavek: GP Gorenjski tisk, tisk: Združeno podjetje Ljudska pravica, Ljubljana, Kopitarjeva 2. – Naslov uredništva in uprava lista: Kranj, Moše Pijadeja 1. – Tekoči racun pri SDK v Kranju stevilka 51500-601-12594 – Telefon: glavni urednik, odgovorni urednik in uprava 23-341, uredništvo 21-835, novinarji 21-860, malooglasi in narodniški oddelek 23-341. – Narodnišina: letna 140 din, polletna 70 din, cena za 1 številko 2 dinarja. – Oproščeno prometnega davka po pristojnem mnenju 421-1/72.

prodam

Atletsko prvenstvo SRS za starejše mladince Poprečni rezultati in slaba udeležba

Kranj — Stadion Stanka Mlakarja je bil med zadnjim vikendom prizorišče letošnjega posamežnega atletskega prvenstva SRS za starejše mladince in mladinke. V obih kategorijah se je za republike naslovne v Kranju potegevalo 113 tekmovalcev iz 14 slovenskih atletskih kolektivov. Udeležba je sicer slabša kot pa je pričakoval organizator AK Triglav. Norme za nastop na tem prvenstvu so bile za razmere slovenske atletike le previsoke. Žal pa smo privači se ene ugotovitve. Skoraj vse slovenske atletske ekipe pestijo težke finančne razmere, zato vsi klubovi na tekmovanja pošiljajo le teste, od katerih pričakujejo dober rezultat, ki pa je pogojen še z uspehi.

V popisi poprečnih rezultatov so se med to slovensko mladinsko atletsko društvo dobro držali tudi domači predstavniki Leban, Cvetković, Starc, Kurnik, Pečenko ter Pogačnikova in drugi.

Rezultati — drugi dan: mladinci — 200 m: 1. Keržan (Olimpija) 22,3, 2. Starc (Triglav) 22,8, 3. Martelanc (Nova Gorica) 23,1; 800 m: 1. Mušinović (Olimpija) 1:58,8, 2. Božnik (Triglav) 1:59,5, 3. Plavšek (Kladivar) 2:00,4; 5000 m: 1. Smole (Olimpija) 16:36,5, 3. Leban (Triglav) 16:46,9, 3. Gaber (Kladivar) 16:50,7; 400 m ovire: 1. Krizman (Nova Gorica) 59,5, 2. Ško (Olimpija) 59,8, 3. Zoren (Nova Gorica) 1:04,9; 2000 m ovire: 1. Peternek (Pomurje) 8:16,8, 2. Štruc (KAK) 8:24,0, 3. Lampret (Velenje) 8:28,4; 4 x 400 m: 1. Olimpija 3:27,0, 2. Kladivar 3:29,8, 3. Triglav 3:31,0; hoja 10 km:

Šah Vodi Nikolić

Na prvenstvu slovenskih prvokategoričkov, ki se te dni odvija v Lescah, igra dvajset sahista prve kategorije. Na turnirju igrajo kar po štirje člani SD Lesci in SD Kranj in trije predstavniki SD Svoboda Stožice. Na turnirju pa imajo svoje predstavnike še naslednji društva: SS Zvezde silep Kranj, SK Nanos Postojna, SD Jesenice, SD Tržič, SD Velenje, SK Borovnica, SD Radovljica in SK Branik Maribor.

Turnir se igra po švicarskem sistemu, devet kol narisov mojstrskega kandidata pa bo osvojil zmagovalec in igralci, ki bodo osvojili sedem točk. Po tretjem kolu se je na vrhu znašel Stanko Nikolić, ki sicer ni prikazal najboljšo igro, je pa edini igralec, ki se ni oddal niti pol točke. Nikolić sledi Šifrer z dvema točkama in pol, dve točki pa ima več igralcev, med njimi tudi favorizirani Deželak, Hribar in Harinski. L. Mazi

D. Humer

Kmetijsko živilski kombinat

Kranj v Kranju, Cesta JLA 2 — z n.sol.o.

Odbor za medsebojna razmerja TOZD Komercialni servis Kranj

objavlja naslednja prosta delovna mesta:

1. delovodje kooperacijske proizvodnje in kooperacijskih skladišč
 2. knjigovodje kooperacijske proizvodnje
 3. skladiščnika kooperacijske proizvodnje
 4. administrativno-komercialnega referenta za zastopstva in konsignacije
- (za določen čas — nadomeščanje odsotne delavke za čas bolezni in porodniškega dopusta)

Poleg z zakonom določenih pogojev za delo se zahtevajo še naslednji posebni pogoji:

Pod 1.: višja ali srednja šola kmetijske, strojne ali organizacijske smeri z 2-oziroma 3-letnimi delovnimi izkušnjami v proizvodnji kmetijske mehanizacije, izpit iz varstva pri delu, smisel za komuniciranje, kooperativnost, sposobnost presojanja lastnih določitev;

Pod 2.: srednja ali poklicna šola ekonomske ali administrativne smeri z 2-oziroma 3-letnimi delovnimi izkušnjami na podobnem delu, smisel za obračunavanje, iniciativnost, vztrajnost, natančnost in samostojnost pri delu;

Pod 3.: VK delavec kovinske ali trgovske tehnične stroke z 1-letnimi delovnimi izkušnjami na enakem ali podobnem delu, tečaj za skladiščnike, vozniško dovoljenje F kategorije, izpit iz varstva pri delu, smisel za red v skladnišču;

Pod 4.: srednja šola ekonomske ali kmetijske smeri z 2-letnimi delovnimi izkušnjami na delovnih mestih zunanjetrgovinske dejavnosti, pasivno znanje nemškega jezika, obvladanje strojepisa in smisel za komuniciranje ter sodelovanje.

Na vseh delovnih mestih je uvedeno poskusno delo v času od 1 do 3 mesecov. Nastop dela je možen takoj ali po dogovoru.

Pismene prošnje z dokazili o strokovnosti in opisom dosedanja dela sprejema splošno kadrovski sektor KZK Kranj, v Kraju, Cesta JLA 2 v 10 dneh od objave.

Grafično podjetje

Gorenjski tisk Kranj

razpisuje prosto delovno mesto

knjigovodja osebnih dohodkov II.

Pogoj za sprejem: končana srednja ekonomska šola, zaželena pa je tudi praksa.

Prijave oddajte v tajništvu podjetja GP Gorenjski tisk Kranj Ul. Moše Pijadeja 1, do vključno 10. septembra 1976.

Ropret drugi, Valenčič tretji

V soboto so nekdanji tekmovalci in dolgoletni kolesarski delavci pripravili 11. kolesarsko dirko za nagrado veteranov, ki velja tudi v točkovjanju za Zlati kolo. Start za clane je bil v Logatuču v obratom v Kohariču, za mladince pa na Vrhniku in obratom v Idriji, cilj pa je na vse na Vrhniku. Na štartu so bili skoraj vsi najbolj jugoslovenski kolesarji, med katerimi so bili tudi vsi vodilni v točkovjanju za Zlati kolo: Frelih (Rogi), Ropret (Sava) in Bobovčan (Zagreb M. C.). Zelo zanimive dirke je na žalost občasno motil del, tako da je mokro in sploško cestice močno redčilo vrste tekmovalcev. K sreči ni bilo hujših padcev, zato pa izredno veliko dela za mehanike. Tako je na primer Kraker kar dvakrat menjal kolo, Koželuš pa je po padcu kolo ušlo kakih 20 metrov globoko v kanjon reke Idrijce. Sicer pa so bile dirke v vseh kategorijah podobne. Padci so redčili skupino, dirke pa so najmočnejši odločali v vzponu od Idrie proti Godoviču in seveda v sprintu.

Rezultati — mlajši mladinci: 1. Kušar (Partizan Dol), 5. Beton (Sava); **starejši mladinci:** 1. Sekić (Siporec Pula), 11. Kozjak (Sava); **člani:** 1. Bobovčan (Zagreb M. C.), 2. Ropret, 3. Valenčič (oba Sava), 4. Pleško (Astra), 5. Frelih (Rogi), 8. Kraker (Sava).

F. Jelovčan

V finalu Preddvor in Jelovica

Jutri in v četrtek bodo na Gorenjskem zaključene teme letosnjega pokalnega rokometnega tekmovanja. V sredo bo polfinalna moška tekma Duplje : Preddvor (ob 19. uri), v četrtek ob 16. uri pa se bosta v Šk. Loki pomerila Jelovica in Sava. V ženskem tekmovanju pa bo na sporednu finalno srečanje, ki bo danes ob 17.30 med ekipama Preddvora in Jelovice.

J. Kuhar

Pionirji Save A prvi

Kranj — Na igriščih stadiona Stanka Mlakarja in NK Save v Stražišču je bil letošnji nogometni pionirski turnir Kranj '76. Za letošnjo najboljšo pionirski nogometno vrsto se je potegovalo šest moštev: Sava A, Sava B, Senčur, Korotan, Primskovo in Naklo.

Po predtekmovaljih v dveh skupinah so v prvi imeli največ uspeha nogometni Save A, ki so nato v finalni tekmi za prvo mesto premagali Naklo, v drugi pa so se odlikovali pionirji Nakla.

Izidi: predtekmovanje — skupina A: Senčur : Korotan 1:3, Sava A : Senčur 6:0, Sava A : Korotan 3:2;

skupina B: Primskovo : Naklo 0:3, Sava B : Primskovo 2:0, Naklo : Sava B 2:0;

finalne: Sava B : Korotan 1:6, Sava A (Zupanec, Jagodic, Bajec, Mihelčič, Belenčič, Horvat, Bohnec, Bizjak, Pintar, Poredos, Hafnar) : Naklo 8:0.

Vrstni red: 1. Sava A, 2. Naklo, 3. Korotan, 4. ava B, 5. Senčur, 6. Primskovo. — dh

Globočnik tretji v ZRN

Stičianska pionirska ekipa smučarskih skakalcev Triglavja je v soboto nastopila na mednarodnem tekmovanju v Reit in Winklu v ZRN. Nastopilo je 60 skakalcev iz Avstrije, ZRN in Jugoslavije. Kranjski pionirji so se odlično uvrstili, saj je Bojan Globočnik zasedel 3. mesto, na 4. mesto se je uvrstil Leon Bevc, 5. pa je bil Andrej Ropret. Stane Martinjak pa je zasedel 13. mesto. V članski konkurenči je izmed Kranjčanov sodeloval le Bojan Kejzar, ki pa je zasedel 11. mesto.

J. J.

Uspešni tržički alpinisti

Tržič — Člani alpinističnega odseka Planinskega društva Tržič so letos dosegli lepe uspehe. V severni steni Debele peči v Krmi so preplezali Sekločev/smer (6. težavnost stopnja). V Grossglocknerju premagali Palavichinjev ozbenik, severni steber v Kotnikovem turnu pa so premagali z avstrijske strani. Tržičani so se pojavili tudi nad Tamarem. Preplezali so smeri Golob-Juvan v Zadnji Mojstravki in Aschbrenner v Travniku. Smeri sodita v peto do šesto težavnostno stopnjo. Obenem je bilo premaganih še drugih lažjih smeri. Razen tega so preplezali krušljivo steno Erdmannih polic, Šinkovo smer, Poldačovo smer in Skalško smer. Dve navezi sta objekti Zahodne Julije in dosegli pomembna vzpona v 800-metrski steni Vevnici z italijansko strani. Smer Steber in Direktna smer sta ocenjeni s 6-A2 in s 6-A1. Hkrati sta bili to tudi prvi jugoslovenski ponovitvi.

Tudi v severni steni Triglava so dosegli Tržičani lepe uspehe. Ponovili so smer Helba, preplezali smer Kunaver-Drašler in bili uspešni v Copovem stebru. Zanimivo je, da sta smer Kunaver-Drašler premagala prijatelja iz lanske odpovedi na Makalu Stane Srečnik iz Tržiča in Marjan Manfreda iz Ljubljane.

To so le najpomembnejši vzponi tržičkih alpinistov. Sicer pa je skupno število težjih vzponov že doseglo 375. Za tako plodno delo imajo največ zasluga dobra organizacija odseka izredno aktivnih članov, med katerimi kažejo omeniti se posebej člana odprave na Makalu Lončarja in Srečnika, razen njih pa Benceta, Berganta, Frantarja, Markiča, Grossa, Zupančiča, Tomazina, Perka in druge člane odseka.

M. Kersnik

KOKRICA — Nedeljsko popoldne je bilo za Kokričane in okoličane spet nogometni praznik. V »sta pravem« ter »velikem« nogometnem derbiju sta se srečali namreč ekipi poročenih in samskih. Po razburljivi in na čase ostri igri, uročevrune ženske obre moštva je miril sodnik Gros iz Kranja, so zmagala »sta ledike« s 7:5. Na našem posnetku je moštvo zmagovalk. (-dh)

Foto: F. Perdan

Kolesarski veterani na Beli

Kranj — Kolesarska sekcija SD Kokrica je bila na cesti Zg. Bela—Preddvor—Zg. Bela organizatorica letosnjega slovenskega prvenstva za veterane in turiste. V konkurenči pionirjev, turistov in veteranova, ki so nastopili v starih starostih skupinam, je nastopilo nad 40 kolesarjev iz osemih slovenskih klubov. Med vso to pišamo druščino naših kolesarjev so tokrat nastopili tudi gostje iz tržaškega kolesarskega kluba Adria. Tekmovali so v kategoriji veteranova, toda njihove uvrstitev so štele za nagrade.

Rezultati — pionirji do 10. let: 1. Belehar, 2. A. Hvasti, 3. Lea Dežman (vsi Sava-Kokrica), ob 10. do 14. let: 1. Urbanc, 2. Maren, Žun (vsi Sava-Kokrica);

mladinci-turisti: 1. Podbeček (Krško), 2.

Pogačar (Astra), 3. Derling (Sava-Kokrica), člani: 1. Kolenc (Rogi), 2. Kavaš (Beltinci), 3. S. Podbeček (Krško);

veterani-skupina A: 1. Hvasti, 2. Tulipan (oba Sava—Kokrica), 3. Gliga (Grosuplje); skupina B: 1. Marišič (Trst), 2. B. Dežman, 3. A. Dežman (oba Sava-Kokrica), 4. Roner (Brnik);

skupina C: 1. Bonano (Trst), 2. Plestenjak (Sava-Kokrica), 3. Perne (Grosuplje), 4. Herlec (Rogi);

skupina D: 1. Maver (Trst), 2. Fajdiga (Brnik);

Prehodni pokal, darilo KS Kokrica, je osvojila ekipa Sava-Kokrica. — dh

II. zvezna vaterpolska liga

Triglav : Solaris 12:13

Kranj — II. ZVL Triglav : Solaris 12:13 (4:3, 3:4, 1:1, 4:5), letni bazen, gledalcev 300, sodnik Klaric (Split).

Strelci: 0:1 Djurdjević (Z. Malavašič, Kocjan), 1:1 Balderman (Velikanje), 1:2 Juraga,

Triglav : SAK 2:1 (1:1)

Kranj — Stadion Stanka Mlakarja, prijateljska tekma, gledalcev 100, sodnik Prigorni (Kranj).

Strelci: Djurković in Zupanić za Triglav.

TRIGLAV: Eljon, Dulič, Valant, Kordžez, Krnič, Česen, Svetsel, Mrak, Stular, Djurković, Jakovac, Zupanić.

SAK: Beton, Lipuš, Hribar, Pandel, Prusnik, Blatin, Blažej, Febel, Hogel, Blažej, Horska.

Kranjski Triglav je v nedeljo gostil celovski slovenski atletski klub, ki so mu pred tednom dni v Celovcu odgovarali gostoljubje na centralnem stadionu. V enakovrednu prven del so v drugem domaćini le uspeli, da so si z golom Zupanič zagotovili zmago.

TRIGLAV : ZAGORJE 3:2 (0:2)

Kranj — Stadion Stanka Mlakarja, prijateljska tekma veteranov, gledalcev 200, sodnik Bradska (Kranj).

Strelci: Trig

Glas je povabil na izlet 45 gorenjskih pismonoš. In fantje v poštarskih uniformah so bili na snidenju z Glasovi zares zadovoljni.

Gorenjski pismonoše v »deželici sonca in grozdja«

Glas je povabil na izlet 45 gorenjskih pismonoš – Cudoviti vtisi z Muljave, Žužemberka, Novega mesta in Podsmreke – Nekateri pismonoše raznašajo tudi po 200 izvodov našega časopisa – »Naš poklic je težak, a lep,« zatrjujejo vsi hkrati

Lepo je bilo! Zares lepo je bilo na našem sobotnem izletu z gorenjskimi pismonoši, sami se imenujejo kar »raznašalni tehniki«, po lepi dolenski pokrajini, po »deželici sonca in grozdja«. Grozdje sicer še ni bilo, grozdje prav zdaj zori, zato pa smo imeli toliko več sonca.

Ob sedmih smo se zbrali pred hotelerom Creina v Kranju. Petinštiride-

set pismonoš z Gorenjske, naš glavni urednik Igor Slavec, vodja Glasove uprave Danica Dolenc, fotoreporter Franc Perdan in avtor pričujočega zapisa. Za začetek smo »srknili« vsak požirek »ta krepkega« nekaj minut kasneje pa je šofer Alpetoura Franc Mezek že zavijagal proti Ljubljani in naprej proti Dolenski. Malo pred Ljubljano, na medovo-

škem klancu, smo se spustili v poznano ljubljansko meglo, toda malo kasneje nas je »spozdravilo« sonce. Takrat je bilo vzdušje v avtobusu že zares čudovito. Nekateri fantje in može, treba je povedati, da so že Kranjčani ob našem odhodu občudovali postavne poštarje v uniformah in si najbrž mislili, da tisti dan pošte najbrž sploh ne bodo dobili, toda za to res ni bilo skribi, saj je vsak dobil zamenjava, so se med seboj že poznali. Pa tudi nova poznanstva so se začela sklepati.

Naš prvi postanek je bil na Muljavi. Tu smo si ogledali Jurčičeve rojstno hišo, rojstno hišo pisatelja in avtorja Desetega brata, Sosedovega sina, Domina in še številnih drugih povesti, Krjavljevo kočo in lepo vasico Muljavo. Obrščakova gostilna je bila zaradi prenavljanja žal zaprta. Toda nič ne de! Malico, izdatno malico, smo imeli s sabo, s hladnim pivom pa smo se oskrbeli v bližnjem trgovini.

Pri veličastnem spomeniku padlim borcem v Žužemberku je bila večina naših izletnikov prvič. Zato so prav vse pismonoše z zanimanjem prisluhnili priповedi predstavnika krajevne organizacije ZZB NOV, ki je spregovoril o strašnih dogodkih, ki so se med zadnjim vojno vihro odigrali na tem področju, o grozotnih pokolih, o strahotnih mučenjih domačinov, nazadnje pa še o povojni obnovi Žužemberka. Vprašanje, zanimivih vprašanj s strani »naših« pismonoš zlepa ni bilo konec.

Po ogledu muzeja in »Dolenjske galerije« v Novem mestu so se kajpak začeli oglašati tudi želodci. Zato smo malo po poldnevu zavili v novomeško gostilno »Na bregu« in se izdatno »podprli« za nadaljnje »napore«. Gojenke gostinske šole iz Novega mesta so nam pripravile zares izdatno kosilo. Postreženi smo bili neverjetno hitro. Seveda pa pri izdatnem opoldanskem obroku ni manjkalo tudi dobrega vina – pravega dolenskega cvička. Razpoloženje se je stopnjevalo iz minute v minutu. Oglasila se je harmonika, zadonela je lepa slovenska pesem...

Oglasili smo se še v gradu Podsmreka, kjer ima slovenski etnografski muzej odprt stalno razstavo izdelkov iz keramike. Tu si je marsikdo kupil kak spominček, darilo za ženo, za svoje sorodnike. To je bilo že v pozrem popoldnevu. Čas nas je že priganjal. Kajti nekateri so imeli do doma še dolgo pot, morali so priti še do Kranjske gore, Bohinj, Jesenic ali Poljanske doline. Zato je bil postane v gostilni »Aleš« na Bregu pri Kranju zadnji na naši poti. Tu smo se z našimi gosti poslovili kot prijatelji, kot z najboljšimi prijatelji, kot je že na začetku naše poti poudaril naš glavni urednik Igor Slavec. Kajti gorenjski pismonoš ob torkih in petkih, na Gorenjskem pa je okrog 130 pismonoš, raznosijo prek 16.000 izvodov našega časnika.

Prav presenečeni smo bili nad vašim povabilom, so mi zatrjevali vsi pismonoši. Nas boste še kdaj povabili? Bomo! Zagotovo bomo! Tako smo se odločili v našem uredništvu. Prihodnje leto pride na vrsto nova skupina, nato še ena, in najkasneje čez tri leta se snidemo spet mi! Prav, kajne?

»Zares smo presenečeni nad vašim povabilom,« je dejal ob koncu izleta predstavnik podjetja za PTT promet iz Kranja, referent za poštno in dostavno službo Milan Goričan. »Tudi mi se bomo potrudili, da boste zadovoljni z našimi uslugami!«

Besedilo: J. Govekar

Slike: F. Perdan

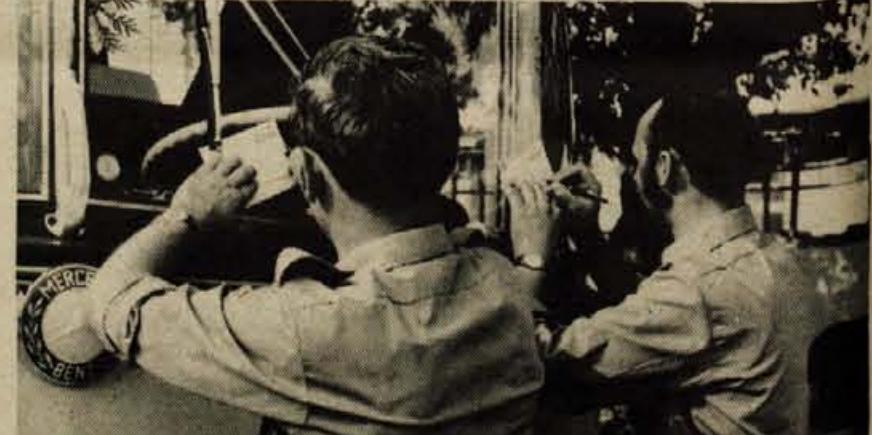
Gorenjski pismonoše so si ogledali tudi Krjavljevo kočo na Muljavi.

Obisk pri spomeniku padlim borcem v Žužemberku.

Veselo razpoloženje pri kosilu v restauraciji »Na bregu« v Novem mestu.

Pozdravi za domače...

Karel in Jože Smidila sta brata. In oba sta poštarji. Jože od leta 1940 njegov brat Karel pa od leta 1945. »Prehodila sva vseh dvaindvajset ravnov, ki jih ima kranjska pošta,« pravita, »zdaj pa že nekaj časa raznašava pošto po mestu. Vsak dan nas čaka kako presenečenje,« je dejal Jože. »Ja sem, denimo, pred nedavnim zaradi izklopa električne v eni od stolnic moral med nadstropji prebiti v dvigalu kar 35 minut.«

Pismonoše iz Poljanske doline nimajo lahkega dela. Področje škofjeloške občine je namreč izredno razgibano in hribovito. Toda Sovodenjčani, Žirovci, Gorenjevaččani in Poljanci dostavljajo pošto v vsakem vremenu: v dežju, snegu, mrazu...

Pavel Zavrnik iz Nakla: »Dvaindvajset let mi je, na pošti pa sem zaposlen od leta 1971. Veselil me je ta poklic. Pošto raznašam s pošte v Podnartu do Ljubnja, Praproš, Bobovca, Brda, Posavca, Otoč in Zaloš. Vsak torek in petek raznosim okrog 150 Glasov. Moje prevozno sredstvo je kolo. Moram pa reči, da sem s službo zares zadovoljen. No, edino od časa do časa me ugrizne kak pes.«

Martin Djak iz Radovljice: »Na pošti sem se zaposlil v začetku leta 1949. Bohinjec sem, toda že v mladih letih sem se preselil v Radovljico. Pošto sem raznašal po različnih področjih, zadnja leta pa so mi zaupali ožje področje mesta. Veste, v leta prihajam. Sedempetdeset jih bom imel v jeseni. Še tri leta bom delal potem pa grem v pokoj. S službo sem zares zadovoljen, le stopnice v stolpnicih me že nekoliko »dajejo«. Pa popoldanske izterjave pri ljudeh, ki so dopoldne v službi, so mi nekoliko odveč.«

Franc Mencinger: »Aprila pred štiridesetimi leti sem se zaposlil na pošti. Vsa leta sem ostal »zvest« Jesenicam. Zdaj sem sicer že upokojen, vendar sem še vedno pismonoš. Preveč težko bi se ločil od dela, ki ga opravljam že tako dolgo. Nekdaj je bilo delo na pošti veliko težje. Tudi Glase smo moralni, denimo, še sami ravnat preden smo jih raznosili. Moram reči, da imajo ljudje Glase radi. Zato sem pridobil že veliko novih naročnikov. In gorje, če kdaj kdo od naročnikov Glase po pomoti slučajno ne dobi. Takrat ga raje kupim v trafiški in ga prinesem naslovniku.«